CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

DIRECȚIA PERSONAL ȘI ÎNVĂȚĂMÂNT

100357

D 001511

EVADAREA

15 VOLUME

În mai 1961, Curtea Criminală Centrală din Londra a pronunțat sentința în procesul privitor la George Blake, care lucrase pentru Serviciul secret britanic, dar se dovedise a fi agent dublu: 42 de ani închisoare. Aceasta a fost pedeapsa însumînd cel mai mare număr de ani pronunțată vreodată în Anglia.

Încarcerat, George Blake a executat însă o mică parte din pedeapsă, întrucît a reușit să evadeze și, fugind din Anglia, să se pună la adăpost.

Lucrarea de față redă modul cum a fost concepută și realizată evadarea lui George Blake din închisoare și felul în care a reușit să fugă în străinătate. Autenticitatea faptelor este girată de calitatea povestitorului: Sean Bourke, cel care, recrutat în penitenciar de Blake, a fost principalul organizator și executor al evadării.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA PERSONAL ȘI ÎNVĂȚĂMÎNT

SECRET

EVADAREA

Seria 0548

1971

Traducere de cpt. NICOLAE ARCAN
lt. maj. DUMITRU COSTACHE

Coperta executată de cpt. EMILIAN GRASU

Așa cum sugerează de altfel și titlul, lucrarea de față tratează despre modul cum a fost concepută și realizată o evadare dintr-o închisoare engleză.

Evadatul este George Blake, care a funcționat în cadrul Ministerului de Externe englez și, sub această acoperire, a lucrat pentru Serviciul secret britanic. El a fost condamnat în anul 1961, de către Curtea Criminală Centrală din Londra, la cel mai lung termen de închisoare dat vreodată în Anglia — 42 de ani —, pentru că a furnizat date cu caracter secret unei puteri străine.

În realizarea acestei acțiuni, George Blake a fost ajutat îndeaproape de Seán Bourke, fost deținut de drept comun și vechi client al închisorilor engleze. În momentul întâlnirii cu George Blake, Seán Bourke ispășea o pedeapsă de șapte ani. Este interesant de remarcat modul în care George Blake a reușit să-l determine pe Seán Bourke să-l ajute să evadeze, exploatînd cu multă finețe anumite trăsături de caracter ale sale și unele deficiențe din activitatea celor însărcinați cu paza deținuților. Odată asigurat acest sprijin, preparativele în vederea realizării evadării se precipită. Seán Bourke, a cărui perioadă de detenție se apropia de sfîrșit, se bucură de anumite privilegii și, ca atare, are mai multe posibilități de mișcare. De comun acord cu George Blake, el întocmește un plan — pe etape și în mai multe variante — menit să asigure succesul evadării. În acest plan, întotdeauna s-a acordat părții adverse un avantaj teoretic, luîndu-se ca punct de referință condiția cea mai defavorabilă realizării evadării. În

jăpori cu ajutorul cărora ipotèzle a fost prevăzută fiecare fază a evadării.

Incă din perioada de detenție, Seán Bourke punctează diverse persoane din rîndul deținuților cît și din afară pe care să le folosească la momentul oportun, observă atent sistemul de pază al locului de detenție și verigile sale slabe, studiază locurile și momentele cele mai propice realizării acțiunii, procură și introduce în închisoare materiale necesare atingerii scopului propus.

După eliberarea din închisoare, Seán Bourke definitivează pregătirile în vederea realizării evadării și, la 22 octombrie 1966, acțiunea reușește pe deplin.

Folosirea aparatelor de radio emisie-recepție cu tranzistori, a unor scrisori cu conținut convențional și a altor deținuți în menținerea legăturii, închirierea unei locuințe corespunzătoare care să servească drept primă ascunzătoare imediat după evadare; crearea unui alibi pentru întîrzierea cercetărilor poliției prin deplasarea lui Bourke în Irlanda, procurarea și utilizarea de către Bourke a pașaportului contrafăcut, amenajarea și folosirea ascunzătorii din rulota automobilului în care Blake a trecut fraudulos mai multe frontiere etc. sînt tot atîtea dovezi ale inventivității celor ce-au dus acțiunea pînă la capăt. Totodată, din lucrare rezultă și carențele ce au existat în activitatea organelor de asigurare a pazei închisorii, polițienești și a celor de la punctele de trecere a frontierelor, inerția, lipsa de operativitate și superficialitatea de care acestea au dat dovadă.

Cele de mai sus permit să se deducă ce anume ar fi trebuit să facă organele în cauză pentru ca evadarea și trecerile frauduloase de frontiere să nu reușească.

Evident că lucrarea are și anumite scăderi, în sensul că unele acțiuni sînt insuficient de argumentate. Totuși, privită cu spiritul critic care se impune, ea oferă cititorilor o imagine de ansamblu asupra cauzelor care au făcut posibilă acțiunea de evadare, fiind, în același timp, și o lectură plăcută.

PROLOG

Dimineața primei zile de luni din septembrie 1965 a fost la fel ca toate celelalte petrecute în închisoarea Wormwood Scrubs din Londra. Clopotul de alamă de la parterul corpului „D" a început să răsune puternic și autoritar, făcîndu-se auzit în întreaga clădire. Trei sute de deținuți s-au trezit deschizînd ochii fără tragere de inimă. Era ora șase și treizeci de minute cînd începeam o nouă zi în spatele gratiilor.

Am mai rămas în pat cîteva minute, uitîndu-mă în tavanul celulei mele, arcuit și văruit în alb. Lumina ce fusese aprinsă cu o jumătate de oră mai devreme de către garda de noapte era greu de suportat atît de dimineață. Dar, în situația mea, nu o mai băgam în seamă, după cum nu mai dădeam atenție nici iritării de care este cuprins orice deținut în primele șase luni de închisoare.

Mai aveam de executat zece luni, și în această dimineață îmi puteam permite luxul să reflectez asupra celor întîmplate, precum și asupra a ceea ce aveam de făcut de acum înainte. Mi se părea că totul a trecut repede, dar totdeauna ai această senzație după ce timpul s-a scurs.

Urma să ies din închisoare la vîrsta de 32 de ani, după ce petrecusem nouă dintre ei prin astfel de instituții. Mi-au revenit în minte începuturile vieții mele de infractor.

Aveam 10 ani cînd am fugit de la şcoală, din cauza tratamentului inuman la care eram supuşi. Lihnit de foame, am fost tentat să fur prima franzelă găsită pe banchetă din spate a unui automobil. Apoi a urmat încă una, şi încă una... şi, nu după mult timp, mă aflam alături de alţi doi infractori de teapa mea la judecată în faţa Curţii Juvenile din Limerick. „Acest fel de purtare nu poate fi tolerat — ne-a spus judecătorul. A sosit timpul să vi se dea o lecţie exemplară. Veţi ispăşi trei ani la Daingean."

Daingean! Acest cuvînt sinistru inspira aceeaşi teroare tinerilor irlanderi, precum Alcatroz infractorilor din America sau Dartmoor celor mai renumiţi criminali ai Londrei. Îşi merita reputaţia. Era o şcoală de corecţie din satul Daingean, condusă de ordinul călugărilor „Jertfele Preacuratei Maria".

Daingean! Mama a izbucnit în plîns, iar unul din fraţii mei mai mari m-a bătut liniştitor pe umăr.

După Daingean, am plecat la Londra. Dar vechile obiceiuri nu dispar uşor. Am fost prins din nou furînd şi judecătorul mi-a prescris „o perioadă de disciplină severă". Am fost închis în Borstal, care, oricum, era altfel decît Daingean. Aici personalul era mai de treabă. Totuşi, mă săturasem. Aveam 21 de ani şi sosise timpul să-mi fac şi eu un rost. Am plecat în Crawley, comitatul Sussex. M-am angajat într-o fabrică şi am început o viaţă nouă. Nimeni nu ştia nimic despre trecutul meu. Apoi, poliţia a descoperit că fusesem închis la Borstal şi faptul acesta a constituit începutul sfîrşitului.

Vecinii au început să fie întrebaţi despre purtarea mea.

Într-o zi, un poliţist a primit prin poştă un pachet ce conţinea o maşină infernală. Fiind cunoscut în evidenţele poliţiei, am fost imediat suspectat. Mi-au arestat şi m-au trimis în faţa instanţei. La întrebarea judecătorului am răspuns: „nevinovat", dar juraţii au decis altfel. Aşa am fost condamnat din nou, de data asta la şapte ani închisoare. Pedeapsa urma să o execut la închisoarea Wormwood Scrubs. Primii doi ani am lucrat în atelierul de croitorie

unde, cu timpul, am devenit maistru croitor. Apoi m-am apucat de scris. Am devenit redactorul unei reviste care circula în închisoare, „New Horizon", şi cel mai privilegiat deţinut. Acum aveam birou separat în corpul „D". Sarcina mea era să scot o revistă lunară de 24 de pagini. Fiind un dactilograf priceput, iar confecţionarea tiparului o treabă uşor de realizat, multiplicarea celor 200 de exemplare ale revistei îmi lua doar o singură zi de muncă. Totuşi, activitatea de redactor era un lucru greu. Această greutate consta în încercarea de a-i lămuri pe ceilalţi deţinuţi să scrie articole pentru revistă.

Redactorul trebuia să poarte la mîna stîngă o banderolă albastră. Purtătorul unei asemenea banderole sau „şeful", cum mai era numit, avea voie să meargă oriunde dorea prin închisoare, fără să fie escortat. Dimpotrivă, el îi putea escorta pe alţi deţinuţi.

În dimineaţa aceasta mă simţeam fericit. Exact peste o lună urma să apar în faţa comisiei care avea să decidă dacă voi fi sau nu admis în căminul de preeliberare din incinta închisorii.

Dacă rezultatul era favorabil, atunci ultimele 7—8 luni de închisoare urma să le petrec în cadrul acestui cămin, avînd dreptul să ies în fiecare zi afară şi să lucrez alături de oamenii din libertate. Puteam sta în oraş toată ziua, cu condiţia să mă întorc pînă la ora 22,45, iar de vineri seara pînă luni aveam învoire.

În acelaşi timp, trebuia să-mi fac datoria de redactor. Începutul primei săptămîni a fiecărei luni era destinat difuzării revistei. De îndată ce difuzam cele 200 de exemplare, mă apucam să lucrez pentru numărul următor.

Imediat după deşteptare, responsabilii de etaje făceau apelul, raportînd ofiţerului de serviciu. Apoi urma masa.

Jumătate din deţinuţii corpului „D" luau masa în sala de recreere sau „D Rec", cum mai era denumită. Aceasta era o clădire cu un singur etaj, în afara corpului „D". Cealaltă jumătate servea masa la etajul întîi al corpului „D".

Aveam 10 ani cînd am fugit de la şcoală, din cauza tratamentului inuman la care eram supuşi. Lihnit de foame, am fost tentat să fur prima franzelă găsită pe bancheta din spate a unui automobil. Apoi a urmat încă una, şi încă una... şi, nu după mult timp, mă aflam alături de alţi doi infractori de teapa mea la judecată în faţa Curţii Juvenile din Limerick. „Acest fel de purtare nu poate fi tolerat — ne-a spus judecătorul. A sosit timpul să vi se dea o lecţie exemplară. Veţi ispăşi trei ani la Daingean."

Daingean! Acest cuvînt sinistru inspira aceeaşi teroare tinerilor irlandezi, precum Alcatroz infractorilor din America sau Dartmoor celor mai renumiţi criminali ai Londrei. Îşi merita reputaţia. Era o şcoală de corecţie din satul Daingean, condusă de ordinul călugărilor „Jertfele Preacuratei Maria".

Daingean! Mama a izbucnit în plîns, iar unul din fraţii mei mai mari m-a bătut liniştitor pe umăr.

După Daingean, am plecat la Londra. Dar vechile obiceiuri nu dispar uşor. Am fost prins din nou furînd şi judecătorul mi-a prescris „o perioadă de disciplină severă". Am fost închis la Borstal, care, oricum, era altfel decît Daingean. Aici personalul era mai de treabă. Totuşi, mă săturasem. Aveam 21 de ani şi sosise timpul să-mi fac şi eu un rost. Am plecat în Crawley, comitatul Sussex. M-am angajat într-o fabrică şi am început o viaţă nouă. Nimeni nu ştia nimic despre trecutul meu. Apoi, poliţia a descoperit că fusesem închis la Borstal şi faptul acesta a constituit începutul sfîrşitului.

Vecinii au început să fie întrebaţi despre purtarea mea.

Într-o zi, un poliţist a primit prin poştă un pachet ce conţinea o maşină infernală. Fiind cunoscut în evidenţele poliţiei, am fost imediat suspectat. M-au arestat şi m-au trimis în faţa instanţei. La întrebarea judecătorului am răspuns: „nevinovat", dar juraţii au decis altfel. Aşa am fost condamnat din nou, de data asta la şapte ani închisoare. Pedeapsa urma să o execut la închisoarea Wormwood Scrubs. Primii doi ani am lucrat în atelierul de croitorie

unde, cu timpul, am devenit maistru croitor. Apoi m-am apucat de scris. Am devenit redactorul unei reviste care circula în închisoare, „New Horizon", şi cel mai privilegiat deţinut. Acum aveam birou separat în corpul „D". Sarcina mea era să scot o revistă lunară de 24 de pagini. Fiind un dactilograf priceput, iar confecţionarea tiparului o treabă uşor de realizat, multiplicarea celor 200 de exemplare ale revistei îmi lua doar o singură zi de muncă. Totuşi, activitatea de redactor era un lucru greu. Această greutate consta în încercarea de a-i lămuri pe ceilalţi deţinuţi să scrie articole pentru revistă.

Redactorul trebuia să poarte la mîna stîngă o banderolă albastră. Purtătorul unei asemenea banderole sau „şeful", cum mai era numit, avea voie să meargă oriunde dorea prin închisoare, fără să fie escortat. Deopotrivă, el îi putea escorta pe alţi deţinuţi.

În dimineaţa aceasta mă simţeam fericit. Exact peste o lună urma să apar în faţa comisiei care avea să decidă dacă voi fi sau nu admis în căminul de precliberare din incinta închisorii.

Dacă rezultatul era favorabil, atunci ultimele 7—8 luni de închisoare urma să le petrec în cadrul acestui cămin, avînd dreptul să ies în fiecare zi afară şi să lucrez alături de oamenii din libertate. Puteam sta în oraş toată ziua, cu condiţia să mă întorc pînă la ora 22.45, iar de vineri seara pînă luni aveam învoire.

În acelaşi timp, trebuia să-mi fac datoria de redactor. Începutul primei săptămîni a fiecărei luni era destinat difuzării revistei. De îndată ce difuzam cele 200 de exemplare, mă apucam să lucrez pentru numărul următor.

Imediat după deşteptare, responsabilii de etaje făceau apelul, raportînd ofiţerului de serviciu. Apoi urma masa.

Jumătate din deţinuţii corpului „D" luau masa în sala de recreere sau „D Rec", cum mai era denumită. Aceasta era o clădire cu un singur etaj, în afara corpului „D". Cealaltă jumătate servea masa la etajul întîi al corpului „D".

Mei existau 14 mese. Eu mincam la masa nr. 14, alături de trei tilhari, un deiapidator, un spărgător de bănci şi patru ucigaşi de meserie.

Închisoarea era formată din patru corpuri de clădire mari, dreptunghiulare, construite paralel. Între ele existau alte clădiri, ateliere şi curţile de recreere. Intreaga închisoare era înconjurată de un zid înalt de 20 de picioare [1]. Corpurile de clădire erau identice, avînd fiecare cîte patru etaje şi cîte un turn în toate cele patru colţuri.

Corpurile de clădire aveau cîte o cameră la fiecare nivel, ce era folosită ca birou de către responsabilul de palier. Biroul meu era plasat într-o astfel de încăpere, situată la capătul de nord al etajului al treilea. L-am aranjat cu tot ce-mi era necesar: mobilă, covor, perdele şi o lampă de gătit cu petrol. Intrucît nu eram fumător, salariul de 8 şilingi [2] pe săptămînă îl cheltuiam pe mîncare.

Fereastra biroului meu oferea o splendidă panoramă a parcului, al cărui nume îl împrumutase şi închisoarea. Doar cîţiva paşi mă despărţeau de parc. Am jurat în gîndul meu că de îndată ce voi ieşi din închisoare mă voi duce în parc să privesc fereastra biroului, să văd cum arată Wormwood Scrubs pe dinafară.

[1] Un picior = 30,5 cm. (N.T.)

[2] O dată cu introducerea în Anglia, din februarie 1971, a sistemului decimal, şilingul nu mai este o subdiviziune a lirei sterline. (N.T.)

Mă ajuţi să evadez?

Cum stăteam în birou, pierdut în gîndurile mele, mi-am adus aminte că trebuia să merg la masă.

M-am uitat la ceas. Era 11,15. Prînzul se servea la 11,30, dar eu coboram la etajul întîi pe la 11,20. Îmi plăcea să fac o plimbare scurtă înainte de masă. In ultimele patru luni făceam această plimbare zilnică alături de un om faţă de care nutream o mare simpatie.

Acesta fusese condamnat la Old Bailey [1]. Împotriva sa erau reţinute cinci capete de acuzare de spionaj în favoarea Rusiei şi fusese condamnat la 42 de ani, termen nemaiîntîlnit pînă atunci în istoria dreptului englez. Numele lui era George Blake.

Ne împrieteniserăm la scurt timp după sosirea mea la Wormwood Scrubs, cu aproape patru ani în urmă, cînd ne-am întîlnit la un curs special de literatură engleză, ţinut în închisoare sub egida Universităţii din Londra.

Deşi avea de executat cea mai mare pedeapsă dată vreodată de un tribunal britanic, Blake se comporta mai bine decît oricare alt deţinut. Cunoscusem oameni ce aveau de executat doar şase luni şi care ar fi dorit ca o lume întreagă să le plîngă de milă. Blake nu era dintre aceştia. Supor-

[1] Curtea Criminală Centrală din Londra. (N.T.)

ta cu vizibilă ușurință regimul de închisoare, pe cînd cei-lalți tot timpul se lamentau.

Chiar dacă i s-ar fi acordat o reducere de pedeapsă, tot ar fi trebuit să execute 28 de ani, ceea ce ar fi însemnat să îmbătrînească în închisoare, întrucît la data condamnării avea 38 de ani.

Blake primise permisiunea să studieze în celulă două zile pe săptămînă literatură arabă în original, el cunoscînd limba respectivă.

Astăzi, luni, trebuia să fie în celulă și aveam posibilitatea să port cu el o discuție mai lungă decît de obicei.

Celula lui se afla la etajul întîi, unde putea să fie mai bine supravegheat. El era singurul deținut din corpul „D" care nu avea voie să fie escortat de către un „șef", fiind însoțit peste tot de un supraveghetor. Tocmai cînd am ajuns la capătul sălii și m-am întors pentru a mă îndrepta spre masa nr. 14, l-am zărit pe Blake ieșind din celulă. Cînd s-a apropiat de mine, am observat că își ținea mîinile la spate, capul aplecat, iar pe față i se citea o adîncă concentrare. Nu-l mai văzusem niciodată arătînd așa. De regulă, el mergea cu capul sus, arborînd un zîmbet larg pe față.

În momentul cînd a ajuns în locul unde mă oprisem pentru a-l aștepta, și-a ridicat brusc capul și m-a privit drept în ochi. Era încruntat. Fără vreo altă introducere, îmi spuse:

— Domnule Bourke, aș vrea să discut ceva important cu dumneata.

Nu mi se mai adresase cu „domnule" de cîțiva ani, cam de cînd deveniserăm prieteni.

— Despre ce este vorba?

Ne-am îndreptat spre capătul sălii.

— Vreau să-ți fac o propunere, spuse el ținîndu-și în continuare mîinile la spate și privirea ațintită în podea. Dar mai întîi doresc să-ți explic două chestiuni. În primul rînd, trebuie să știi că nu posed nici un capital, însă prin persoa-

na mea reprezint o sumă frumușică de bani. Aș putea să scriu despre activitatea mea, ceea ce mi-ar aduce un profit imediat. Înțelegi?

— Da.

— În al doilea rînd, în caz că refuzi propunerea mea, te voi aproba întru totul și te asigur că nu-mi voi schimba părerea despre dumneata. Tot ce îți cer este să nu-mi dai un răspuns imediat. Să te gîndești cîteva zile. E clar?

— Da, am răspuns eu, foarte clar.

Am observat că s-a îndepărtat cîțiva pași de masa nr. 14, unde veniseră deja vreo doi-trei deținuți să mănînce.

— Bine, spuse el.

Am mai mers puțin în tăcere, timp în care și-a formulat cu grijă următoarele idei:

— Mă aflu în închisoare de mai bine de patru ani. De la bun început condamnarea mea pare a fi puțin nedreaptă și sperasem să fiu ajutat într-un fel. Mă gîndeam la un schimb de deținuți cu rușii sau la ceva asemănător. Dar acum îmi dau seama că un astfel de schimb nu va avea loc. De aceea m-am gîndit că va trebui să ies de aici cu propriile-mi forțe. Te rog pe tine, Seán, să-mi dai o mînă de ajutor pentru a evada.

N-am zis nimic. Am fost luat prea prin surprindere pentru a putea răspunde imediat. De atîția ani de cînd eram împreună, nu observasem pe fața lui zîmbitoare nici cel mai mic semn că poate fi vorba de așa ceva. Ce răspuns poți da la o asemenea propunere, cu toate implicațiile ei?

— După cum ți-am mai spus, continuă Blake, nu am nevoie de un răspuns imediat. Mai gîndește-te cîteva zile.

M-am oprit brusc și m-am întors spre el.

— George, am zis eu, nu am nevoie de timp de gîndire.

— Atunci? (Fața i se întunecă deodată, parcă presimțind ceva rău.) Ce ai hotărît?

— Accept oferta.

La auzul acestui răspuns, chipul i se lumină.

— Dar ține minte, i-am spus eu, să nu te mai aud că pomenești de bani.

Toată după-amiaza aceea am frămîntat în gînd cuvintele lui Blake și mi-am dat seama că de acum înainte aveam măcar o preocupare. De ce m-am angajat să întreprind această acțiune periculoasă? Și cu atîta ușurință? Desigur, Blake îmi era simpatic. Mulți îl simpatizau. Dar ajungea asta oare? Mai erau și alții în corpul „D" pe care îi simpatizam, dar cred că n-aș fi căzut de acord atît de ușor să fac același lucru pentru ei. Sigur că un factor a fost și sentința dată lui, care era prea severă. Și apoi, el nu era un infractor de rînd, ci unul deținut pentru convingerile sale politice. Dar pentru a arăta întregul adevăr și a fi sincer cu mine însumi, trebuie să mărturisesc că am acceptat propunerea lui Blake, poate, și pentru faptul că eu vedeam în ea o ocazie de a mă răzbuna pe autorități.

În cursul lunii următoare, Blake și cu mine am discutat, ore în șir, planurile noastre.

Evadarea trebuia să fie executată prin escaladarea zidului închisorii, potrivit uneia din următoarele trei variante:

A. Într-o sîmbătă la ora 18, cînd în „D Rec" se prezenta un film.

B. Într-o sîmbătă la ora 14, în timp ce deținuții se îndreptau spre bibliotecă.

C. Într-o duminică după-amiază, cînd deținuții stau pe iarba de lîngă zidul dinspre nord al închisorii.

Toate trei variantele presupuneau ca cineva de afară să arunce o scară de frînghie peste zid.

După calculele noastre, aveam nevoie de aproximativ șapte sute de lire pentru a cumpăra tot ce ne trebuia în vederea realizării evadării. Blake mi-a spus să cer acești bani lui Ilie Ilașmaș să imediat ce ies din închisoare.

Ultimele zile petrecute în corpul „D"

Blake a fost foarte încîntat cînd i-am spus că am fost admis în căminul de preeliberare.

— Și cît timp mai stai pînă te muți la cămin? mă întrebă el.

— Cel puțin o lună, i-am răspuns eu. Poate ceva mai mult. Trebuie să mă duc în audiență la Ministerul Muncii și apoi să am o întrevedere cu viitorul meu patron.

— Bun, spuse el. Avem destul timp pentru ultimele pregătiri. Trebuie să revedem amănunțit fiecare detaliu în parte. Să nu rămînă nimic neclarificat după plecarea ta, iar comunicările dintre noi trebuie să fie precise și eficiente. O dată ce ai intrat în cămin, nu ne mai vedem decît dacă ne reușește acțiunea.

— Așa este, am încuviințat eu. Iar luna următoare trebuie să fim foarte atenți și să observăm orice schimbare, să luăm în considerare tot ce ar putea să ne stînjenească planurile. Trebuie să mergi frecvent la cinema, astfel ca ei să se obișnuiască cu prezența ta acolo, iar eu voi stabili cum arată închisoarea în zilele de sîmbătă la ora 18. Voi reuși să fac acest lucru, oferindu-mă să duc vesela înapoi la bucătărie în locul „șefului".

— Bună idee, zise Blake.

— Ei bine, am zîmbit eu, să sperăm că asta este doar o chestiune de timp.

— Poate în decembrie sau în ianuarie, sugeră plin de speranță Blake.

— Poate.

În prima săptămînă a lunii noiembrie am fost primit în audiență la Ministerul Muncii. Funcționarul însărcinat cu rezolvarea problemei mele mi-a cerut toate datele personale și mi-a spus că va încerca să aranjeze lucrurile în așa fel ca totul să iasă bine.

În ziua următoare, împreună cu Blake, am revăzut planurile noastre.

— Seăn, cel mai important lucru, spuse Blake, este modul de comunicare dintre noi. Fiecare trebuie să înțeleagă ce spune celălalt. Hai să stabilim codul.

— Mai întîi, tu o să-mi trimiți un mesaj. Acesta va fi : „Ai făcut rost de cartea «O mie și una de nopți» ?". Asta va însemna că tu ești pregătit să ieși. Apoi, cînd eu voi fi gata cu toate pregătirile, îți voi trimite un mesaj care va suna așa : „Am găsit cartea «O mie și una de nopți» și ți-o voi aduce sîmbătă", ceea ce va însemna că în sîmbăta respectivă vom realiza evadarea. În sfîrșit, tu îmi vei confirma primirea mesajului, spunîndu-mi : „Mulțumesc pentru carte. Aștept să vii sîmbătă să mi-o aduci". Asta-i tot.

— Bine, zîmbi Blake.

— Și, am adăugat eu, toate mesajele vor fi transmise de Peter Martin. (Acesta era un tînăr londonez, spărgător de bănci, care pe vremea aceea avea de executat șase ani pentru furt prin efracție dintr-un oficiu poștal. Era atît prietenul meu cît și al lui Blake.)

— Sigur că da. Blake făcu o pauză. Și acum îți voi spune cum o s-o fac pe mama să înțeleagă că te trimit pe tine la ea să-și dea banii. Am cîteva fotografii de familie la mine. Dacă am să tai o fotografie în două și o jumătate ți-o dau ție, iar cealaltă jumătate o dau mamei, cînd vă veți întîlni veți alătura cele două jumătăți și asta o va convinge că vii din partea mea.

— Nu-i rea ideea, am apreciat eu. Dar cum ai să dai jumătatea de fotografie mamei tale ?

— Am să i-o strecor discret, cu ocazia unei vizite.

M-am uitat mirat la el.

— Dar vizitele tale sînt de un soi deosebit. Tu îți vezi mama într-o cameră separată de toți deținuții și ești continuu supravegheat de un gardian !

— Așa cam așa este, spuse el. Dar gardianul nu este prea sever. El stă totuși la o depărtare rezonabilă de noi, nefiind atent la fiecare mișcare a noastră și neascultînd fiecare cuvînt. Nu-mi va fi greu să-i plasez jumătatea de fotografie în mînă. În timp ce discutăm, rîdem și mîncăm ciocolată. Atmosfera nu este deloc rigidă. Pot spune că este chiar relaxată. În afară de asta, vom putea schimba un cuvînt, două în olandeză. Așa că aș putea să-i spun pe scurt cam în felul următor : „Va veni cineva să te viziteze și va trebui să ai încredere în el, întrucît vine din partea mea". Probabil că va bănui imediat că am de gînd să evadez. Și, desigur, tu ai să-i dai toate detaliile de care are nevoie.

— Pare destul de ușor.

— Și acum, gata, zise el. Hai să mergem în celula mea și să alegem o fotografie.

În celulă, Blake goli un plic galben pe masă și alese o fotografie reprezentînd pe cei trei fii ai săi jucîndu-se în grădină. O ridică și se uită la mine în tăcere. Am dat din cap, exprimîndu-mi aprobarea. Apoi a luat un foarfece și a tăiat fotografia vertical, în așa fel încît capul băiatului din mijloc a fost împărțit în două. Mi-a dat o jumătate de fotografie și am pus-o imediat în buzunar. Pe cealaltă a pus-o la loc în plic. Fiind conștienți de posibilitatea interceptării convorbirilor din celula sa, n-am schimbat nici un cuvînt pînă cînd nu am ieșit de acolo. De îndată ce am ajuns pe coridor, Blake s-a întors spre mine și a spus :

— Și cu asta am lămurit aproape totul. Săptămîna viitoare va veni mama la vorbitor și-i voi plasa jumătatea mea de fotografie.

În ultima săptămînă a lunii noiembrie, ofițerul de serviciu pe cămin mi-a spus că mi se găsise de lucru într-o fabrică, în Acton, cam la vreo milă depărtare de închisoare. Fabrica C.A.V.-Ltd. era o secție a faimosului grup „Lucas", care se ocupa cu producerea de accesorii pentru mașini. A doua zi dimineața trebuia să mă schimb în haine civile și să mă pregătesc pentru o întrevedere ce urma să aibă loc la fabrică. Ofițerul de serviciu m-a luat de la biroul de primiri și m-a condus pînă la poartă.

— Ai învoire pînă la ora 13, spuse el, arătîndu-mi un bilet de voie. Iar aici ai o scrisoare de recomandare, continuă întinzîndu-mi un plic mare, de culoare maro.

De la biroul de informații am fost condus la serviciul personal, unde am dat recomandarea. [illegible] Acesta a dat mîna [illegible]

— domnule Bourke, noi lucrăm [illegible] luni pînă vineri, de la ora 7,30 [illegible]

[illegible]

[illegible] sticla stătea deșăcută pe birou. Se uită la ea, apoi

— Apropo, zise el, arătînd către scriscare, nimeni nu [illegible] drept în ochii mei cu o expresie a feței foarte [illegible], repetă el

Am dat din cap, în semn că am înțeles.

— Bine, am răspuns eu.

Aceea să fie singura referire asupra trecutului [illegible] perioada în care am lucrat în acea fabrică.

Cînd am ieșit m-am abătut pe la un bufet din Western [illegible] și pe la ora 13 băteam la poarta închisorii. Ofițerul de serviciu pe canton a primit cu plăcere vestea angajării mele

Din nou în lume

[illegible]

cealaltă. Pe masă se aflau o pungă de canava, ceva bani și cîteva documente.

— Ei bine, Bourke, începu el, regulile sînt simple. Micul dejun și masa de seară ai să le servești aici, la cazon. Masa de prînz o vei lua la fabrică. Trebuie să te întorci la celulă în fiecare seară, pînă la ora 22,45. La stingerea luminii poți fi liber de vineri seara pînă duminică seara, timp în care îți poți vizita familia sau poți merge la [illegible] aprobată de Ministerul de Interne. O altă foarte importantă obligație: vineri seara sosindu-ți [illegible] vei primi doar trei lire bani de buzunar. Altă [illegible] ți se poate plăti masa și cazarea iar restul va fi păstrat pînă la eliberarea ta.

După ce spuse acestea, luă pungă de canava și o [illegible]

Locotenentul [illegible] și returnă punga pe masă. Semnează aici.

Erau un ceas, o pereche de butoni pentru cămașă și o bancnotă de zece lire irlandeze. Am semnat. Apoi a ridicat [illegible] documente.

— Acesta, adăugă el, dîndu-mi-l pe cel mai mic, este permisul tău zilnic. Iar acesta îl folosești pentru învoirile [illegible] la sfîrșitul săptămînii. Cînd te întorci din oraș, lași permisul la poartă. Și acum, continuă ofițerul dîndu-mi trei bancnote de cîte o liră, primești-ți dreptul pe o săptămînă, în avans. Asta înseamnă că datorezi administrației trei lire. După aceea se uită la bancnota irlandeză și zîmbi. Apropo, să nu uit. Este interzis să aduci băutură în închisoare.

În seara aceea m-am dus din nou la bufetul din Western Street și am băut o sticlă de whisky. Lipsa de antrenament se simțea. Mi-am cam îmbătat și numai instinctul m-a făcut să merg drept și să nimeresc poarta închisorii. Nu era prima dată cînd mă îmbătam. Nu contează cîtă putere de voință crede omul că are, dar cînd se îmbată spune o mulțime de lucruri pe care mai tîrziu le regretă. Și nici eu nu fac excepție. Dar cînd păstrezi un secret deosebit, toată băutura din lume nu te poate face să-l divulgi. Totuși, credința

[illegible] constituit un zid împ[illegible]
[illegible] pe[illegible] am stat la rămas
ulterior.

Ziua de duminică mă hotărîsem să n-o pierd de pom-
nă. Mi-am luat pernuşul de la poartă şi am plecat. Am
at-o pe Du Cane Road, care trece chiar prin faţa [illegible]
şi am mers pînă la capătul străzii, unde se află [illegible]
comercial East Acton din Old Oak Common Lane. Erco-
wald Street se termină tot la East Acton, formînd un V
[illegible]
Street, pe lîngă staţia de metro East Acton, spre Braybrook
Street, care se învecinează cu marginea de sud-vest a par-
cului Wormwood Scrubs

Am pierdut toată ziua cu recunoaşterea terenului din
[illegible]
ora pentru masă.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Erconwald Street (cealaltă era Fitz Neal Street). Zidul
est era despărţit de spitalul Hammersmith prin Artil
Road, un drum mai discret, care dă direct din Du Cane R
în spatele parcului. Zidul din spate dădea în întregime în
spre parc.

Am trecut pe fiecare stradă din vecinătate, notînd
[illegible]
care, treceri pentru pietoni, semafoare, precum şi orice alt
factor rele[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
22,30.

O dată ce Blake ar fi trecut zidul aveam în faţa lui
probabilitatea de a se întîlni imediat de întîmplare. Puteam
pierde vreme, în care trebuia să ajungem în Braybrook Street în partea de vest a parcului Wormwood Scrubs, de pe partea de est a parcului pe Artillery Road.

Ca [illegible] fugă pe [illegible] [illegible]
mai [illegible] [illegible]
pe [illegible]

În [illegible] am [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[

Contact cu familia lui Blake

La o săptămînă după ce am intrat în [illegible], a venit [illegible] semnalul de la Blake. Un deținut de încredere, trecînd p[illegible] [illegible] Peter Martin întrebase dacă pot să-i procur „O mie și una de nopți". Imediat am scris [illegible] lui Blake, în Radlett, Hertfodshire:

[illegible]

fotografie.

Sean Bourke"

Vineri am luat metroul spre Golders Green, unde [illegible] ajuns la 19,45. M-am postat lîngă Hippodrome Theatre. [illegible]

[illegible]

tografia ce mi-o arătase Blake în celula sa. I-am observat atent pe toți cei care coboriseră cu ea; nu părea să fie urmărită. După ce am ținut-o sub observație încă zece minute cercetînd cu grijă pe fiecare din preajma noastră, am traversat spre stație

[illegible]

— Bună seara. Doamna Blake?

— Da, răspunse ea, aruncîndu-mi o privire pătrunzătoare. Părea nervoasă

— Eu sînt Sean Bourke. Nu vreți să ne plimbăm puțin?

— De acord.

Am pornit spre Hippodrome Theatre.

— Ar fi bine dacă am discuta în timp ce ne plimbăm [illegible] spun eu. Un [illegible] ar putea [illegible]

Ajunși la Hippodrome Theatre, am început să ne plimbăm pe [illegible] și sub [illegible] North End Road. La al doilea [illegible] lumina[illegible] m-am oprit și am privit-o în față.

— Ați [illegible] [illegible] [illegible]

În clasor [illegible] Am scos și eu jumătatea mea din port[illegible] și le-am pus una lîngă alta, dînd astfel la iveală capul cu fața zîmbitoare a băiatului din centrul fotografiei.

— Sînteți [illegible] doamnă?

— Nu mai [illegible] [illegible] fotografie. Știu că [illegible] acest străin [illegible] [illegible] numai să [illegible]

Deodată [illegible] mi-a trecut în subconștient [illegible] a fugit să-și ajut [illegible]

Nu părea surprins.

— Știam că asta tot încerca să-mi spună, cînd l-am vizitat, zise ea încet. Dar cum pot să-l ajut?

— Un lucru ca acesta costă bani. După toate calculele [illegible] de cel [illegible] pe care [illegible] pentru [illegible]

[illegible]

— Lăsați-mă [illegible] să vă spun că aceasta este doar un [illegible] Mai tîrziu își va scrie memoriile și [illegible] restituie banii.

[illegible] întoarse spre mine.

— Dar cum [illegible] fac rost de acești bani fără a [illegible] cu vocea încă nervoasă. Știi, [illegible] în Radlett, care nu-i dorit un [illegible] cunoaște treburile tuturor celorlalți. [illegible] la bancă mai mult de cîteva lire, [illegible] ca să-mi fac cumpărăturile. Dacă aș ridica [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] bine cine sînt eu.

[illegible] plimbat o jumătate de oră spre capătul lui North End Road și înapoi, discutînd problema în fel și chip. I-am

dat [illegible] de bani, fără [illegible] Dar am [illegible] [illegible] tea fiului ei.

[illegible] trebuie să dați socoteală celor de la poliție pentru [illegible] vă retrageți banii din bancă? Puteți să le spuneți [illegible] dă de treburile lor. Nu vă pot băga la pușcărie pen[illegible] ceva. Și, în definitiv, ați cumpăra libertatea fiului [illegible]

Am trecut deja prin multe încercări, cînd a [illegible] arestul George, replică ea fricoasă. Și-apoi, toți acei repor[illegible]ri...

Am ajuns din nou la Hippodrome Theatre și n[illegible]

M-am întors ca s-o privesc

Doresc cu adevărat, doamnă Blake, să puteți [illegible] modalitatea de a obține suma de bani. George contează p[illegible]

Trebuie să mă gîndesc, șfîrși ea. Putem să ne [illegible] dem din nou?

[illegible]

— Foarte bine.

Am însoțit-o pînă la autobuz și ne-am spus noapte bun[illegible]

Vinerea următoare, la ora 19,45, mă găseam din no[illegible]

[illegible]

— Doamnă Blake, am început eu [illegible]

[illegible]

Îi puse ceașca pe masă.

— Dle Mean, gîndul tău sîptămînă [illegible] la conducta de [illegible] sîngură. Va trebui s-o curăț pe [illegible]

Am [illegible]

Doamna Lane [illegible] a [illegible] casa [illegible] [illegible] de a putea face [illegible]

[illegible] fără [illegible] fiului.

— [illegible]?

— [illegible] la Institutul pentru Naționalități Unite. Îi voi scrie mîine.

— Nu [illegible] am răspuns eu repede.

— [illegible] Noi le scriem tot timpul, așa că de ce ar trebui cineva să creadă că această scrisoare este altfel? Și noi corespondăm în olandeză, știi...

— [illegible]

— Nu, mă tem că nu. Dar puteți să-mi scrieți la că[illegible]n. Scrisorile noastre nu se deschid.

Atunci mi-a trecut prin minte un gînd.

— Dumneavoastră îi scrieți deseori lui George, am con[illegible]inuat eu, și scrisorile lui se bucură de o atenție cu totul pecială. Scrisul dumneavoastră este cunoscut la Wormwood [illegible]

Am scos din buzunar un plic, mi-am scris adresa pe el [illegible]

[illegible] „Jean"

[illegible]

[illegible] trenuri. Cel puțin acum este destul de liniștit și [illegible]

mai tirziu el trebuie să fie trimis la o închisoare mai severă,
mult decît oricare dintre jefuitorii de trenuri, iar evadarea
De fapt, această operaţie a noastră este o cursă contra timpului.

Cuvintele mele au întristat-o şi mai mult. Ne-am
părţi.

— Aştept veşti de la dumneavoastră, am strigat eu

Aceasta era o complicaţie, pe care nici eu şi nici Blake
Acum mi-am dat seama cît de fragile
erau mijloa noastre de comunicare şi cît de nepotrivite
asupra cărora conveniserăm. Trebuia să-i
nouă evoluţie a lucrurilor şi singura
Intors la cămin, m-am dus direct în ca-

mite cînd
mult

Desigur, scrisoarea n-a fost nici semnată şi nici nu avea
a destinatarului

transmite plicul prietenului nostru comun.

şi l-am rugat să-i trimită un Peter Mann
mea. Acest fel de circulaţie între cartier
aproape clasic.

Blake a răspuns cîteva zile mai tîrziu. Părea
ţinut asupra cărora scrisese de mine. A
cervizat a „bătăliei decisive". Părea
fi de acord „Ne mai rămîne
fi de acord să te împuşcăm". Am
Blake
cel mai des întrebuinţată
sens literal, cît altele
efectiv

La cîteva zile după aceea, am primit
de la domnul Peter Smith, dar nu
pentru corespondenţa de pe pielea
Mi-am
pielea de oaie de pe plic şi m-am îngri-
jorat puţin
de clar era aplicată ştampila
pe plic Dar nu fusese cenzurat. Am aştep-
tat
în camera mea. Era foarte scurtă. Spunea că
va veni la Londra în februarie şi că eu va trebui să
pînă atunci. Ea urma să fie luată de către fiică.

Lucrurile păreau foarte promiţătoare. Tot ce mai
avem

La începutul lunii februarie am trimis o altă scrisoare
Blake
natarului scrisă de mine. După o săptămînă am primit răs-
Peter
la hotelul Cumberland, vinerea următoare, la ora 20.

Vineri, după ce am primit cele trei lire, bani de buzunar, am luat metroul de la East Acton. Ploua La Marble Arch am trecut strada in fugă, prin ploaie, la hotelul Cumberland. Doamna Blake şi fiica sa aşteptau în hol.

După [illegible] mi-a cerut o mulţime de amănunte în legătură cu planul evadării. Pe urmă [illegible] explicându-i că numai după ce voi obţine banii voi putea pune lucrurile la punct.

Nu vă pot da amănunte despre planul nostru, a spus eu, decît dacă obţin banii. Şi apoi, pot să vă asigur că şapte sute de lire reprezintă suma minimă ce ar putea fi cerută. Această cifră, de fapt, a sugerat-o fratele dumneavoastră.

— Cred că trebuie să discut din nou cu George. Avem de gînd să-l vizităm joia viitoare.

— Cum doriţi, am răspuns resemnat. Dar orice întîrziere nu costă. Martie este aproape, iar noi ne-am gîndit să rea[illegible] Nu e timp [illegible] o lună până să fie bine.

Sean ar putea să ne telefoneze sîmbăta viitoare, sugera doamna Blake.

Da, e o idee, [illegible]azu de acord fiica.

Doamna Blake mi-a dat numărul de telefon, pe care l-am memorat.

Ne-am urat noapte bună şi ne-am despărţit.

Am traversat în fugă spre staţia Marble Arch şi am luat [illegible] de portile închise.

A doua zi i-am trimis lui Blake un bilet, relatîndu-i [illegible] în acordarea ajutorului.

„...Fiica nu pare să fie satisfăcută pe deplin de planurile mele [illegible] şi spune că nu e gata să [illegible] garanţia că această casă va fi [illegible] după asta pune bețe-n roate. Sper că veţi reuşi s-o convingi de adevăr. Tot ce mă ţine pe

mine în loc sînt bani. Dă-mi [illegible] treabă."

Marți am primit răspunsul că va discuta cu „mama doamnă" şi îi va da din nou asigurări.

Vineri mi-a trimis altă scrisoare:

„...Ieri le-am întîlnit pe cele două doamne şi am fost foarte afectat de starea lor nervoasă. Ele sînt, desigur, foarte îngrijorate de toate aceste lucruri şi, cu repulsie, am ajuns la concluzia că nu mai trebuie să apelăm la serviciile lor. Le-am spus că nu vor mai fi deranjate pe viitor. Îmi dau seama că asta va fi o mare dezamăgire pentru tine. Poţi să te gîndeşti la un alt mod de a procura fondurile necesare?"

Sentimentele mele erau un amestec de furie şi deziluzie. Mă gîndeam că asta trebuie să fie sfîrşitul speranţelor noastre.

Cîteva zile mai tîrziu m-am hotărît să apelez încă o dată la doamna Blake şi să-i dau o ultimă şansă de a ne ajuta. I-am scris o scrisoare lungă, pe zece pagini, expunînd din nou detaliile planului meu.

„...Dacă nu este ajutat, i-am scris eu, fiul dv. este sortit să zacă patruzeci şi doi de ani în celulă. Asta este o moarte lentă. Acum el are un prilej să evadeze, o ocazie care nu se va mai ivi niciodată. Cu numai şapte sute de lire puteţi cumpăra libertatea fiului dv., viaţa sa. Scriu scrisoarea cu propria mea mînă şi o semnez cu propriul meu nume, spre a vă da o garanţie indiscutabilă de sinceritate în această problemă. Dacă credeţi că nu v-am tratat cinstit, n-aveţi decît să prezentaţi scrisoarea celui mai apropiat post de poliţie, ca să mă [illegible]."

Dar nu am mai primit răspuns...

Legătura prin radio

In luna martie am schimbat cu Blake o serie de bilete. Intr-unul din ele mă **intreba dacă mai** credeam că pot [illegible] **ştiin cele necesare şi că nu m-am răzgindit.**

[illegible]

asteptam. I [illegible] una din „D Rec", **iar cealaltă chiar din corpul „D".**

[illegible] multe [illegible] e [illegible] corpului „D", **care dădea spre spitalul Wormwood** [illegible] nord, [illegible]

[illegible] să apară **nefolosibile. Stind în colţul său,** [illegible] nu avea decît vreo 30 de iarzi[1] **pînă la locul unde** [illegible] să fie aruncată scara. Dar, mai exista varianta „C", [illegible] să fie aplicat în caz de extremă **urgenţă. El** [illegible] let „A", **care să ofere o şansă de a fugi fără a se da alarma**

[1] Iard = cca 0,914 m. (N.T.)

imediat. In luna aprilie am semnalat că [illegible] bilete pe marginea acestei probleme.

Intrucît lucrurile intrăseseră în impas, singura [illegible] te ce a evada, după părerea sa, era varianta „C". [illegible] vedere o casă drăguţă situată pe o pajişte [illegible] poate bea un pahar de şampanie cu prietenii [illegible] armata de duminică se joacă cam pe acolo. Şi [illegible] mai tîrziu a poţi înota o bombare prin pădure [illegible].

Dar, fără capital nu puteam face nimic. [illegible] **.ii de sus ca Blake să nu fie transferat. (Mai tîrziu aveam** să aflam dintr-un ziar „Manchester Reporter" [illegible] a lui director[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] de schimbare. De [illegible] dă, filmul putea fi programa[illegible] Variantia „A" era amer[illegible] [illegible] [illegible] [

Am luat-o pe Artillery Road spre par[illegible] din spatele [illegible] se plimbau pe a[illegible] [illegible] pe vreo bancă, ciund.

[illegible] parcul[illegible] şi n-am a[illegible] [illegible] Am [illegible] aparatul [illegible] [illegible] [illegible] l-am pus [illegible] [illegible] [illegible]

...tenii personalului închisorii, funcționari ai ...ganelor locale ...ciul pentru a-i conduce pe vizitatori la ...

Întorcîndu-mă de la lucru, l-am întîlnit pe Peter Martin în drum spre cămin. Fusese numit de curînd „șef". Am mers împreună cîțiva pași între corpul „C" și popota ...lor.

Peter, am șoptit eu fără să mă uit la el. Am ceva să-ți dau, dar trebuie și să discutăm puțin. Cum putem face ...

As putea să spun că mă cheamă cineva la cămin.

Este prea periculos, Peter. Ce zici de piesă? Ai putea aranja să fii trecut printre „șefii" de serviciu?

— Deja am fost inclus printre ei.

– Bine, Peter. Voi cere direcției permisiunea să merg și eu la spectacolul de mîine seară. Am să-ți țin un loc.

— S-a făcut, Sean. La revedere.

— La revedere.

Întors în cămin, am făcut un raport către direcția închisorii și l-am lăsat ofițerului de serviciu pentru a fi înaintat dimineața următoare la semnat. Cînd am venit de la fabrică, permisul mă aștepta. Totuși, mai aveam ceva ...buri de rez...

Dacă trebuia să iau legătura cu cel din celulă seara tîrziu, atunci aveam nevoie de o cameră unde să stau singur. La etajul întîi se aflau cîteva camere goale și am hotărît să mă mut într-una din ele. Mi-am pus toate lucrurile ce-mi aparțineau într-o pătură și le-am cărat sus. Am ales prima cameră pe stînga, dincolo de scări. Fereastra era orientată spre acoperișurile sălii „D Rec" și a celei de gimnastică, astfel că aveam posibilitatea realizării unei observări nestingherite a capătului din față al corpului „D".

...am luat un aparat de emisie-recepție un buzunar de interior de la ...ul din cămin. Noi o numeam ...de un aparat de fotografiat ...am ascuns în pumnul ...

La ora 19 ...din „D Rec". Am ocupat ...Mai tîrziu ... în sfîrșit, apăru și Peter Martin. ...rîndul din spate era liber ...în pentru scopul nostru. Am urcat ...vreo cincisprezece minute, apoi m-am ...Peter și i-am șoptit din colțul gurii, ...

...ceva foarte important. Am de gînd să-l scot pe George ... din închisoare.

— Mă bucur că mi-ai spus, Seán, zise el, continuînd să privească la spectacol. Dacă nu mi-ai fi spus, m-aș fi simțit ...

— Da, îmi dau seama. Pînă acum nu a fost nevoie să ..., nu pentru că nu aș fi avut încredere în tine, ci pentru că n-am vrut să te amestec în chestiunea asta fără să fie ...cesar. Dar acum îți cer ceva care înseamnă și amestecul ... direct. Prin urmare, ai tot dreptul să cunoști ce urmăresc.

— Am în buzunar un aparat de emisie-recepție, pe care ... rog să-l dai lui George. Este împreună cu caseta sa de ... casca și instrucțiunile de folosire. Mai am un aparat ...ecul de fotografiat și trei role de film. Aș vrea să-i ...ci lui George cîteva poziții bust, pentru a le folosi, eventual, pe un pașaport. Îmi aduci filmele cît timp mai stau la ...mn

— Bine, Seán. Am înțeles totul.

— Peter, sigur nu te superi?

tenii personalului închisorii, funcționari ai organ[illegible], salariați ai Ministerului de Interne și alții. In [illegible] de la poarta principală pînă la sala de teatru din „D [illegible]. In timpul spectacolului, aceștia stăteau fie în [illegible] ciul pentru a-i conduce pe vizitatori [illegible].

Intorcîndu-mă de la lucru, l-am [illegible] pe Peter M[illegible] tin în drum spre cămin. Fusese numit [illegible] terilor.

[illegible] tea aranja să fii trecut printre „șefii" de serviciu?

— Deja am fost inclus printre ei.

— Bine, Peter. Voi cere direcției permisiunea să [illegible] și eu la spectacolul de mîine seară. Am să-ți țin un loc.

— S-a făcut, Sean. La revedere.

— La revedere.

Intors în cămin, am făcut un raport către direcția închisorii și l-am lăsat ofițerului de serviciu pentru a fi înaintat dimineața următoare la semnat. Cînd am venit de la fabrică, permisul mă aștepta. Totuși, mai aveam ceva treburi de rezolvat înainte de a merge la teatru.

Dacă trebuia să iau legătura cu cel din celulă seara tîr[illegible] mă mut într-una din ele. Mi-am pus toate lucrurile ce-mi [illegible] ghetile a capătului din față al corpului „D".

M-am [illegible] pe [illegible] cu aparat [illegible] recepție în buzunarul interior de la haină și m-am [illegible] mat în sufragerie. Nici o [illegible] suspecta în [illegible] a de un aparat de fotografiat. [illegible] am ascuns în pieptul [illegible] pe sub [illegible] am, împreună cu [illegible] în [illegible].

La ora [illegible] [illegible] tăcut [illegible] „D [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] tru tine, numai să știu ce. Orice și oricînd.

Mulțumesc, Peter. După spectacol [illegible] minuți aparatul. Dar, pînă atunci, ai ceva [illegible] încercăm împreună?

— Am să te chem cînd se sting luminile, după [illegible] 23. De la fereastra mea pot vedea cînd s-au stins [illegible] din corpul „D".

Mi-am aruncat privirea asupra scaunelor din jurul [illegible] tru. Toată lumea se uita, preocupată, la spectacol.

[illegible] gata, Peter?

Mi-am descleștat haina, am băgat mîna în buzunarul interior, apoi fără să scot definitiv aparatul afară, m-am [illegible] Peter. Acesta a întins mîna stîngă, cu precauție, pînă la jumătatea [illegible] între noi, a luat aparatul și l-a ascuns [illegible] rul interior de la haină. Cînd și-a scos mîna [illegible] avea între degete o batistă, cu care s-a prefăcut că își [illegible] pe nasul. Aparatul de fotografiat și rolfilmele [illegible] convenit cu George pentru luarea legăturii.

[illegible] în cutie.

[illegible] — Pentru puțin domnul meu am [illegible] și mie [illegible]

Ajuns la cămin, m-am dus direct în camera mea. M-am așezat pe patul de [illegible] și mi-am aprins [illegible] spre corpul „D". Se făcuse ora 22, dar luminile [illegible] patru erau încă aprinse. Abia în momentul în care [illegible] le-a stins, ușile camerelor s-au deschis [illegible] de numărat, toate camerele erau [illegible] Am [illegible] vreo cinci minute după ce am [illegible] pe piept. Am apăsat pe butonul de transmisie și am făcut apelul.

Aici, Baker Charlie către Fox Michael; Baker Charlie, [illegible] Fox Michael. Recepție.

Aparatul său era deja deschis și-mi răspunse imediat:

— Aici Baker Charlie către Fox Michael; Baker Charlie către Fox Michael, recepționat apelul. Recepție.

Din zidari de piatră nu se face o închisoare, nici din gratii de fier o colivie, am spus eu. Terminat.

— Minți inocente, visătoare le-asemuiesc cu o sihăstrie, replică el. Terminat.

— Richard Lovelace trebuie să fi fost un nebun, am [illegible] Terminat.

— Sau poate un simplu vînător, încheie Peter. Terminat.

— Prietene, sînt încîntat să te aud, am spus eu. Recepția este excepțională. Pare-mi-se că ne [illegible] lumul nu este nici la jumătate. Asta ne dă mult curaj. Terminat.

[illegible] Terminat.

Apropo, am [illegible] că nu mai este cazul să ne spunem [illegible] să folosim nume. Nu se știe dacă [illegible] altă [illegible] Terminat.

Am înțeles, Fox Michael, aprecie Peter. Nu este prima oară cînd folosesc astfel de instrumente. Știu să lucrez cu ele. Terminat.

[illegible] Ne-a fi de mare ajutor și asta pentru că [illegible] foarte mult, atît eu cît și prietenul nostru comun. Terminat.

[illegible] Fox Michael. Cred că ți-am dat seama că [illegible] este [illegible] Trebuie să mergem la [illegible]

Poate ai aflat că în colțul acela stă un [illegible] ziua. La asta e nevoie să ne gîndim, dar las-o pe [illegible] Terminat.

— Mulțumesc, Baker Charlie, am răspuns eu. Da[illegible] până la A.F., restul [illegible] mine în sarcina mea. Terminat.

- Bine, asta am să și fac. Acum ascultă puțin, trebuie să știi un lucru ca să-ți iei măsuri de precauție. Un grup de vreo șase persoane vor s-o șteargă curînd. Deja au tăiat gratiile la ferestrele unor celule de la etajul întîi. Singurul [illegible] cu care-i încurcă este omul din colțul acela. Terminat.

Asta era o veste proastă.

[illegible] Terminat.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Gîndul la evadarea celor șase m-a cam enervat. Putea provoca o larmă serioasă. Dar ce puteam face? Nimic.

In dimineața următoare am ieșit pe poarta închisorii, aparatul în buzunar. L-am ținut închis în dulap toată ziua. Cînd m-am întors de la lucru, el se afla din nou în buzunarul meu.

Am mai luat o măsură de prevedere: am făcut rost de un magnetofon cu tranzistori. Acest lucru mă putea ajuta să-mi amintesc mai bine faptele, dacă îmi propuneam vreodată să le povestesc. Mai mult, constituia o probă elocventă că acționasem potrivit propriei mele voințe, și nu la îndemnul vreunui serviciu de informații străin.

In seara aceea, gardianul de la corpul „D" a început stingă luminile începînd cu cele de la etajul doi, și n[illegible] cele de la etajul întîi, unde [illegible] Baker a[illegible] ar a trebuit să ar[illegible] așezat în pat, am extins antena la maximum, am așeza aparatul pe pie[illegible] l-am deschis. In același timp, am pus în funcțiune și

Am apăsat butonul de emisie

[illegible] Fox M[illegible]

[illegible] Baker

[illegible]

[illegible]

[illegible], Baker C[illegible]

— Din ziduri de piatră nu se face o închisoare, nici din [illegible]

[illegible]

Terminat.

— Rubard Lotulico [illegible] Terminat.
— Sau poate un vizitator. Terminat.
— Ei bine, dragul meu prieten [illegible]

Foarte bine. Nu știu, pot spune că de emoționat și de ferici[illegible] [illegible] într-adevăr emoționant. Aceasta e o probă în [illegible] beta și fără [illegible] [illegible] am Terminat.

Se subînțelegea cu adevărat că avea emoții.

— Așa este, am confirmat eu. Mă auzi bine, nu-i așa? Recepția este bună? Terminat.

— Sigur că da, Fox Michael, foarte bună. Îți dai seama cum ai sta aici [illegible] mine. Pot să dau volumul și mai încet. Tu cum mă auzi? Terminat.

La fel de bine. Dar care este poziția ta din punct de vedere tehnic? Ai antena extinsă la maximum? Stai în picioare, culcat sau cum? Terminat.

Stau într-un confortabil jeg, cu antena extinsă la maximum ca o măsură de prevedere, am închis fereastra. De asemenea am lăsat aparatul de radio deschis pe un post cu muzică pentru cazul în care sînt ascultat de vecinii mei sau prin anumite aparate, ascunse în celulă. Dacă aud gardianul că se apropie, pot să-mi aparatul de emisie sub pătură [illegible] [illegible] [illegible]

— Oricum, am zis eu, nu-i nimic. M-am gîndit la o s[illegible] să posibilă de ajutor, pe care o voi explora la sfîrşitul acestei săptămîni. Un vechi prieten de-al meu, sărutor la [illegible] cărei se ocupă [illegible]. El [illegible] informator. Dacă ar fi fost, nici nu m-aş fi uitat la el. Nu, pr[illegible] acest tip [illegible] care dă [illegible] eşte cinci lire pe stradă, le predă primului poliţai. Cred [illegible] el este cheia unora din problemele noastre. Terminat.

- Sună destul de promiţător, spuse el. Nu mai este [illegible] zul să-ţi arăt că nu mă simt îngrijorat deloc în legătură acest tip. Dacă tu spui că este un om de nădejde, este c[illegible] tul pentru mine. Cînd ai să-mi comunici şi mie rezultatul? Terminat

— După cum ţi-am spus, îl voi vedea la sfîrşitul acestei săptămîni. Voi lua legătura cu tine în acelaşi fel. Termina

Blake a apăsat pe butonul de emisie, dar a făcut o pau. ză înainte de a vorbi din nou

— Dacă acest om consimte să ne ajute cu ceva bani, nu vom putea trece la acţiune pînă cînd nu te eliberezi tu, nu-i aşa? Terminat

[illegible] lunii mai. Mai am de stat aici vreo şase săptămîni. Prea puţin timp ca să putem executa operaţia. Cred că trebuie să aşteptăm să treacă cel puţin o lună, o lună şi ceva după ce ies eu. Între timp am să te ţin la curent cu toate. Şi, desi[illegible] ieşire [illegible]

— Aşa este. Deja ne-am făcut un plan, dar mai trebuie să întreprindem ceva investigaţii înainte de a ne hotărî. Apropo, ai auzit despre cei şase? Terminat.

— Da. Este o adevărată pacoste, dar nu avem ce face. Terminat.

— Pacoste este prea puţin zis, dar, după cum spui şi tu, [illegible] le? Terminat

Da[illegible] Mă îndoiesc că ne vor fi de vreun real [illegible] operaţie [illegible]. Ele nu sînt potrivite pentru [illegible] la care [illegible] şi, dacă nu [illegible] condiţii mai bune după ce ies de aici. Terminat.

Am discutat şi despre alte probleme, care nu aveau legătură cu acţiunea noastră.

Trecuse de miezul nopţii cînd ne-am hotărît, în sfîrşit, să ne spunem noapte bună.

— Ei, cam asta e, am spus eu. Acum hai să dormim puţin. Luni seara iau din nou legătura cu tine şi-ţi voi comunica ce am făcut cu prietenul meu. Terminat.

— Bine. N-are nici un rost să forţăm lucrurile. Două ore de emisie este prea mult. Trebuie să fim mai operativi în viitor. Terminat

— De acord. Aici Fox Michael către Baker Charlie. Încheiat emisia. Noapte bună!

— Baker Charlie către Fox Michael. Recepţionat. Noapte bună!

Prietenul la nevoie se cunoaşte

Sîmbătă dimineaţa am dat un telefon de la cabina de lîngă spitalul Hammersmith.

— Alo! Tu eşti, Michael? Michael Reynolds?

— Da. Cine-i la telefon?

— Sean, Sean Bourke.

— A, Seán, salut! Ce mai faci?

— Binişor, Michael. Dar tu?

Nu mă plîng. Mă bucur că te aud după atîta timp. Cum a fost?

— Nu-i o poveste tocmai plăcută.

— Vino pe la noi cînd ai timp, Sean.

— De aceea ți-am și dat telefon. Aș vrea să te văd cît de curînd posibil. Vreau să discutăm o chestiune care nu se poate spune la telefon.

— Poți veni astă-seară? Nu plec nicăieri.

[illegible] ...utea. La ce oră?

— Să zicem pe la 19. E bine?

— O.K., Michael. Voi fi acolo la ora 19.

— Bine. Te aștept.

[illegible] ...ta modestă. El era [illegible] ...ă pe cei avuți. [illegible] ...mai s-a și deschis. Michael îmi strînse mîna cu putere.

— Poftim, Sean, intră.

Mă conduse în sufragerie.

[illegible]

[illegible] ...prietenul meu, făcu el pre-[illegible]

[illegible] ...Michael arătînd cu capul [illegible] ...locul are patru ar-[illegible]

[illegible] ...pe Anne și plecă la bucătărie.

— Michael, dă-mi voie să te felicit pentru diploma universitară. Am aflat din „The Times".

Michael îmi povesti despre greutățile sale cu întreținerea casei și despre faptul că nu găsește un post mai bun. În această situație mi-am dat seama că Michael și familia sa au destule greutăți și că, în mod obiectiv, nu mă vor putea ajuta cu bani.

Totuși, mi-am propus să discut problema pentru care venisem fie chiar [illegible] ...simplu motiv de a vedea cum reacționează Michael.

— Michael, ce vreau să vorbesc cu tine este un lucru [illegible] ...Numai dumneata [illegible] ...este primejdios [illegible] ...; Anne să fie de față la această discuție. Poate ai prefera ca ea să nu fie amestecată.

Michael se uită țintă la mine

— Oh, nu-ți face griji, Sean. Putem avea încredere deplină în Anne. Poți să spui orice dorești în fața ei.

Anne tocmai intra cu cafeaua și a auzit cele spuse de Michael. Așeză cănile în fața noastră și apoi luă loc. Hotărîrea fusese luată. Am sorbit cîteva guri din cafea și am început să depănăm amintirile din spătarul scaunului.

— Ei bine, am început eu, amintiți-vă cum ne-am întîlnit în ultimul patru ani. Nu e nevoie să precizez [illegible] ...început. Deocamdată vom lua ca punct de plecare momentul cînd m-ați cunoscut înainte de patru ani, cînd pentru prima oară mi-ați oferit ajutorul dumneavoastră. Vă amintiți, cred, de acea întîlnire. Eram în biroul dumneavoastră, în ultimul etaj al clădirii de pe Victoria Embankment. Mi-ați oferit atunci ajutorul dumneavoastră, dar eu l-am refuzat. Mi-ați oferit din nou ajutorul dumneavoastră cînd am fost condamnat și mi-ați oferit ajutorul dumneavoastră cînd am fost în închisoare.

...n. banii. Șapte sute de lire...
...acțiunea reușește, chiria pentru un apartament.
...hael dădu din cap.
...
M-am uitat la ceas. Era ora 21.
...
Sean, spuse Michael, după cum ți-ai dat seama, nu ...
vom putea.
...
apartament.
...
— Da, ai dreptate, spuse Michael. Oricum, Sean, vom ...
...
Ea a pășit spre Anne, apoi dar... spre mine.
...
pentru ajutorul dat cuiva să ...

Maximum cinci ani. Din acela ... trei ani și patru luni.

Din nou o privi pe Anne ... din umeri. Se ridică și se uită gânditor la cei ... care se jucau liniștiți. Apoi se întoarse spre mine.

— S-a făcut. Sean. Sunteți ...

M-am ridicat ...

Mi-a spus: Michael va ... la amîndoi.

Anne ... Aceasta mi-a spus Michael cînd ... Sean și mine?

I-am ... pe ... am trecut prin ... satia.

Și bine ... Terminat.

De ... Sînt mult mai ... Michael ... pentru ... ideea cu aceste aparate de emisie-recepție tranzistorizate a ...

... aparate ... Sean schimbat ... Terminat.

I-am ... prin ...

Sean ... Apropo ... Terminat.

... pentru ... Terminat.

— Cred că ... Sean ... să vină ... Sean ... Terminat.

După puțin timp a revenit. I-am povestit despre viz
... de pe rezultatul ei.

— Cred, i-am spus eu în cele din urmă, că poți fi lin
ut acum în privința banilor. Nu mai reprezintă o proble
Este doar o chestiune de timp. Terminat.

Este o veste excelentă, dragul meu. Se vede trec
... ta a ajuns până la ea fără să e
te. Terminat.

... pentru tine. Am răspuns eu. Er
... a mai
... parte din ca
... în închisoa

... spun o vorbă mai
... Dar în timp
... la pur
... ca „D
... mă solidă din fontă, fiecare ochi de geam având optspre
... nci¹ înălțime și șase l
... u, întrucît se consideră că rama este destul de sigură. Dar,
de fapt, nu oferă prea multă siguranță. E de ajuns să di
baza ce desparte cele două ochiuri de geam și obții o d
chizătură de optsprezece inci înălțime și doisprezece lățime.
Printr-o asemenea deschizătură un om de statura mea tre
cu ușurință. Aceste ferestre încep de la etajul trei și țin cam
până la jumătatea distanței dintre etajul patru și acoper
La fiecare capăt al clădirii se află cîte o ușă, imediat sub
... o marchiză cu deschidere
în pantă. Destul de convenabil, pentru că partea superioa
a acoperișului marchizei se află exact la etajul trei, unde
... fereastra. După cum știu, fereastra de la capătul de
nord al clădirii se află la numai cîțiva iarzi de omul din
cult. De
... pe cea de la cap

¹ O inch = 2,54 cm. (N T)

tul de sud. Aici, acoperișul marchizei ajunge până la cornișorul care duce la corpul „C". Avînd scările gata la două rame alăturate — bineînțeles că mai întîi trebuie dislocată bara ce le desparte, și pot face acest lucru — voi urca pe acoperișul marchizei, apoi pe el pînă la cornișor, de aici sar jos. În tot acest timp mă aflu în afara cîmpului de observație al omului din celălalt Zid. Acesta din spital este doar la cincisprezece iarzi de locul unde mă aflu. Noi o să ținem legătura prin radio și cînd un semnal îmi va trezi urechea mea în aripă voi sta tare cu mîinile pe zid și cu călcîiele cît mai aproape de zid. Cînd omul din celălalt zid mă va vedea mergînd pe zid, va fi prea tîrziu ca să mai facă ceva. În timp ce am doar cîteva secunde la dispoziție, ei au o mie (am auzit de la Rex Michael. Tu ce părere ai? Terminat.

Deja mă gîndeam în ce fel să-i răspund lui Baker Charlie, cînd vocea lui Blake se auzi din nou în căștile mele:

— Am înțeles perfect ce vrei să faci. Numai că mai există o problemă. Cum vei sparge fereastra? Terminat.

Charlie, am răspuns eu. Terminat.

— Mă bucur că ești de acord, continuă Blake. Aceasta este partea cea mai vulnerabilă a clădirii. Mă mir că nu mi-a venit mai de mult ideea asta. Terminat.

— Da, Baker Charlie, am înțeles totul. În plus, mai există un avantaj, și anume: dacă, din diferite motive, nu pot arunca imediat scara, te poți ascunde pentru o clipă lîngă marchiză. Supraveghetorul nu va putea să te vadă. Dar, va trebui să ne gîndim și la patrulă. Aceasta trece din douăzeci în douăzeci de minute. Pentru a fi în afara pericolului, tu trebuie să ieși din clădire imediat ce patrula a trecut. Cred că am să-ți trimit un cronometru, pentru a putea să-ți dai seama cum se scurge timpul. Și acum o întrebare: cum ai să realizezi spargerea ramei? Terminat.

— Am aflat că nu e prea dificil de executat, răspunse Blake. Un instrument greu, cum ar fi un bolovan sau o bucată de fier, este de ajuns. Se pare că nu este nevoie să tai rama din fontă. Asta pur și simplu se sparge. Terminat.

— Așa este, m-am declarat eu de acord. Fă-le cunoștință, pentru că ai un om de profesie alături de tine. Peter [illegible] noaște meseria. Terminat.

— Da, am observat. Ajutorul său este [illegible]. Terminat.

— O să încercam să-l răsplătim și noi cîndva. [illegible] nea ce vine, seara, pentru a perfecta cîteva amănunte de ordin tehnic. Terminat.

Foarte bine, am să-i spun. Îi voi da și aparatul. Cînd vorbești cu el, poți deja să stabilești data următoarei [illegible] Terminat.

O.K., am zis eu. Consider că este destul pentru [illegible] seară. Mai ai ceva de transmis? Terminat.

Nu, răspunse el, nimic în plus. Terminat.

— Aici Fox Michael către Baker Charlie. Încetat [illegible]

Charlie către Fox Michael. Recepționat. Noaptea [illegible] singurul punct slab în tot acest [illegible] ing atinut din ață și prafuri.

În următoarele zile i-am lăsat pe cei de la cămin să [illegible], trebuia să mă gîndesc la cumpărarea unor lucruri [illegible] rînjit la el și m-am mîngîiat pe burtă:

Trebuie să recunosc că [illegible] nurat cu ferestrele și cablurile [illegible]

Totuși, cînd am început [illegible] al treilea [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] de servanți ar fi tele-
fonat după ajutoare. Unii dintre gardieni s-ar fi postat de a
lungul părții interioare a zidului închisorii, iar alții în pa-
tea din exterior. Dar toată această operație lua minute p
[illegible]
Odată ajunși în mașină, nu ne-ar [illegible] mai mult de
jumătate de minut până în Du Cane Road. D[illegible]
[illegible]
mai puțin de două minute. Gardienii n-ar fi ajuns la t
să vadă mașina
[illegible]njurat parcul de cîteva ori așa, de ochii l[illegible]

[illegible]er Martin îmi povestise despre intenția
[illegible]vada, ma uitam cu îngrijorare pe cer în fie-
[illegible]meu spre fabrică și înapoi. Un cer înno-
[illegible] tot altă întristare cît bucurie oferea celo
nu așteptau decît să plouă, ca să evadeze. Probabil
[illegible]gândiseră la o variantă asemănătoare cu a noas-
[illegible]

lalți doi fuseseră condamnați la termene lungi de închisoare pentru rănirea gravă a unui persoane. Erau publicate [illegible] tografiile lor. Lovitura avusese loc în dimineața aceea și fusese deja discutată în Parlament. Închisoarea Marii Britanii trebuiau să ofere mai multă siguranță!

Mi-am continuat drumul către East Acton Lane [illegible] articolul de cîteva ori, fără să mă gîndesc [illegible] să. Deodată mi-am amintit de aparatul ce-l aveam la mine. Era prea târziu [illegible] să-l duc înapoi la fabrică. Acum trebuia [illegible] să mă aștept la percheziția obișnuită în astfel de cazuri. În plus, exista o probabilitate destul de mare ca cei [illegible] să fie controlați cînd se întorceau de la [illegible] să intru cu aparatul pe poarta închisorii, ar fi în-[illegible] Dar unde puteam să-l ascund? La intre-[illegible] cu Erconwald Street, pe colț. [illegible] Aceasta, ca multe alte cabine te-[illegible] fusese spartă de huligani, însă în acel moment m-am simțit dator să le mulțumesc. Am intrat în [illegible]

În fața închisorii mai erau încă doi-trei reporteri și fo-[illegible]

În cabina portarului cîțiva gardieni rîdeau și spuneau [illegible] eu și alți cămînești nu am fost controlați la poartă.

După vreo cincisprezece minute eram din nou la poartă [illegible]

zid. La colț mi-am potrivit cronometrul și am luat-o la f...
...ă de mine, ce d...
...M-am întors la zidul înc...
...Street
...ă de mine, că dr...
...pe Artillery Road spre l...
Cane Road

Întors la cămin, am făcut o baie fierbinte. După m...
...ea telefonului Am...
...am pus apa
...mi-am pus pumnii
...ă pe
...ă
...
...
...

și p[illegible] nu vei fi [illegible] doar o simplă fringhie. Terminat.

— Nu, Baker Charlie. Nu vom folosi o simplă fringhie. [illegible] mai putem face ceva, vom [illegible] experimentată de mi[illegible] afară, de partea aceasta a [illegible] urmal, liniștit, după e[illegible] prietenul nostru asta-seară [illegible] nu trebuie să fim [illegible] Nu putem ști ce se [illegible] Și dacă ajunge cu acel[illegible] pe[illegible] Probabil [illegible] ce ți-am spus [illegible] tima dată. Am de pus totuși cîteva întrebări. Cam cît timp [illegible] fără, a atrage [illegible] bună ce de pa[illegible] [illegible] Terminat.

[illegible] poate face ușor, răspunse P[illegible]ter. Am să reușesc cu niște hîrtie ceva mai groasă și cu li[illegible] pic pe ea. Întind frumos hîrtia pe geam și ramă, îi dau o lovitură, apoi o dezlipesc cu grijă de pe ramă și, o dată cu ea, scot și bucățelele de geam. Cred că înțelegi cam cum vreau să fac. Nu se va auzi nici un zgomot. Bara ce desparte cele două ochiuri de geam vreau s-o rup științific. Dar, pentru aceasta, am nevoie de un cric, bineînțeles unul mic. Încearcă, poate găsești unul hidraulic, pentru că acesta nu are levierul prea mare. Cred că asta este tot ce avem nevoie. Terminat.

— O.K., Baker Charlie. Am să fac rost de cric. Însă nu ți-l trimit pînă nu se termină cu zarva. Ar fi prea primejbună. De acord? Terminat.

— Da, Fox Michael, de acord cu tine. Dar ai să poți [illegible]-l trimiți după ce [illegible]? Terminat.

— Da. Cred că nu o să întîmpin greutăți. Am dat [illegible] ta. Și, și acum cred că

ajunge pentru asta seară. Nu o să mai am posibilitatea să vorbesc cu tine, dar dacă va fi nevoie, o să-ți comunic prietenul nostru. Pînă atunci vreau să-ți mai spun încă o dată că îți sînt foarte recunoscător pentru ajutorul pe care mi l-ai dat de a ne ajuta. Cred că a fost destul de periculos să ții aparatul la tine în celulă, în seara aceasta. Mulțumesc pentru tot. Spune-i prietenului nostru că îl vom chema în același fel, **luna viitoare.** Terminat.

— S-a făcut, zise Peter. I voi spune. Și nu mai pomeni de ajutor. Ți-am mai pus la toate acestea cu Terminat. Noapte bună!

Fox Michael către Baker Charlie. Recepționat. Noapte bună!

Am mai lăsat aparatele să funcționeze un timp, dar cu atenție. Mă gîndeam că ar fi putut fi [illegible] de pază să spetano fără prea mare tevatură pe cel care ne-a [illegible]pta să se dea de gol, apăsînd pe butonul său, ori chiar în mod deliberat să comunice cu altcineva pe aceeași frecvență, crezînd că eu dispărusem din eter. Dar nu am auzit nimic. Am închis aparatul, i-am strîns antena și l-am pus la locul lui. Frecvența pe care lucram noi era fixă, 28 de megahertzi, și am fost avertizat că cele mai multe aparate de radio emisie-recepție cu tranzistori lucrează pe aceeași frecvență.

Oricum, era puțin probabil ca cineva să asculte pînă noaptea tîrziu la tranzistor și să prindă semnalele noastre.

Natural că în prealabil făcusem ceva investigații, cu care ocazie am stabilit că frecvența folosită de poliție era mult mai mare decît cea de 28 de megahertzi, așa că nu puteam fi interceptați de ea chiar dacă eram ascultați din Artillery Road. De asemenea, nici cetățenii din vecinătate, care doreau să asculte B.B.C., Radio Luxemburg sau unul din posturile de radio pirat, nu puteau să ne intercepteze. Firește că o stație de interceptare, instalată special în incinta închisorii, ar fi putut să ne audă, dar asta ar fi însemnat sfîrșitul jocului. Dacă autoritățile și-ar fi făcut cum tre-

buie ineseria, nu mi-aș fi dat seama că sînt urmărit pînă cînd nu m-ar fi prins.

M-am lungit pe pat și m-am gîndit iar la evadarea celor șase. Cum oare se întîmplase că toată lumea știa despre evadare, numai gardienii nu? Spre marea mea uimire aveam să aflu ulterior dintr-un ziar că, de fapt, ei fuseseră informați și că știau precis chiar ziua și ora cînd avea să aibă loc evadarea. Un anonim telefonase la Scotland Yard și înștiințase că operația va începe cu imobilizarea timpul de [illegible] gardieni de serviciu pe etaj și luarea cheilor acestuia. In [illegible]cință, în dimineața aceea, gardienii probabil că [illegible] ceva mai atenți cu cheile lor, dar este total de [illegible] ceput de ce autoritățile nu organizaseră o supraveg[illegible] strictă a celor șase, atît de strictă încît să nu poată a[illegible] p[illegible]ntru-o fereastră ab[illegible] [illegible] gardianul din [illegible] obicei la ora 7, lăsînd zidurile de est și de nord ale închisorii nesupravegheate.

[illegible]

Libertate

[illegible] ale ziarelor [illegible] de la Wor[illegible] [illegible]am la fat[illegible] [illegible] articolelor [illegible] pentru remedierea a[illegible] [illegible] de două [illegible] [illegible] armați în jurul [illegible] să li se aducă [illegible] [illegible] fi bătut, cu regula[illegible] [illegible] mai lungi, iar gă[illegible]

Roy Jenkins, ministrul de interne, a făcut o vizită la Wormwood Scrubs, iar ziarele de seară au imprimat fotografia sa înfățișînd momentul cînd intra pe poarta închisorii. In aceeași seară a ținut un discurs la televiziune asigurînd opinia publică engleză că nu este nevoie să se întreprindă acțiuni drastice imediate. Evadarea, a spus el, a fost rezultatul unei brese în sistemul de securitate al închisorii, breșă care a fost înlăturată. Totuși, el nu a spus în ce a constat breșa.

Cîteva zile mai tîrziu, ministrul de interne dădea același răspuns celor care îl interpelau în Camera Comunelor cu privire la măsurile luate pentru ca cele întîmplate la Wormwood Scrubs să nu se mai repete. Dar fosta promisiune că nu va putea lotari mai să fie dată pe față **ca deținuții să stea închiși tot timpul**.

Pentru siguranță neliniștilor urmau să se [illegible] metale noi [illegible], printre care [illegible] în circuit închis.

A[illegible] declarația [illegible] de interne [illegible] mai [illegible], dar [illegible] mă [illegible] **Cînd urmau să fie instalate camerele T.V. pe zidurile închisorii? Dacă pînă terminarea [illegible] ke era mutat într-o altă închisoare? Fără îndoială că durata deținției lui Blake și prezența lui într-o astfel de închisoare a cărei slăbiciune în sistemul de securitate fusese atît de [illegible] [illegible] de Interne**.

Curînd aveam să aflu tot dintr-un ziar că [illegible] închisoare, în care se afla Blake, trimise [illegible] de Interne să aprobe transferarea acestuia într-o altă închisoare. Este de neînțeles dar adevărat. Ministrul de Interne n-a fost de acord.

Imediat ce am aflat vestea m-am dus cu [illegible] chael Reynolds. Nu fi[illegible] [illegible] de bani, dar [illegible] [illegible] ca în jur de două săptămîni va primi primele [illegible] de lire. Acestea ajungeau pentru mașină. La urmă [illegible] nu era necesar să avem suma întreagă înainte de a [illegible]

[illegible] Putean să le [illegible] st de bani și după a [illegible]
[illegible] a lui Michael Reynolds a avut [illegible]
[illegible]

[illegible] pe Blake După [illegible]
[illegible] m-a întrebat dacă [illegible]
[illegible]

[illegible] cu Sau [illegible]
[illegible]? Terminat

[illegible]
[illegible]
[illegible] pe [illegible]
[illegible] de a ieșire în
[illegible] [illegible] mă [illegible]
[illegible] cu speranța că asta
[illegible]

nu se va întîmpla înainte de data operației noastre. De [illegible] menea, sper că nu vor mai fi tentative de evadare în [illegible] toarele luni. Mă tem că n-aș mai putea supraviețui [illegible] eveniment ca cel de luni. Terminat.

— Și eu mă tem. De acum încolo ne aflăm în [illegible] cură contra cronometru cu acea prevenzătă instalație [illegible] spui? Terminat

— Doar o mică schimbare, a răspuns Blake. Gardianul de serviciu, din colțul acela, are acum o gheretă în care stă toată ziua. Nu mai este necesar să plece pentru a se [illegible] post de pîndă. Terminat.

— Are cumva și telefon sau vreun buton de alarmă?

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Peste o săptămînă vorbeam din nou cu Blake Intr-
timp el stabilise că nu exist[illegible] un telefon sau buton de
alarmă în ghereta cu pricina, care [illegible] facută proba[illegible]
pentru [illegible] în caz de intemperii
Am căzut de acord să ne întîlnim în eter, din nou, l[illegible]a
următoare, ultima oară înainte de plecarea mea d[illegible]n că[illegible]n

Simţită m-am îndreptat agale spre complexul com-
[illegible] am ţinut cu a[illegible]
[illegible] pe vreun anunţ de n-
[illegible] pot cu să poată [illegible]
[illegible] aparate, inclusiv [illegible]
amintită legătura directă, prin radio, între mine şi Blake. Am
[illegible] aflam la [illegible] de Wo[illegible]r.
Avenue, cam la jumătatea distanţei dintre închisoare şi fa-
brică.

Am studiat atent împrejurimile. Doream să nu fie c[illegible]
dîrl prea înalte sau fabrici, care, prin proprietăţile lor, să
împiedice legătura prin radio. Într-adevăr, la jumătatea dru-
mului dintre închisoare şi Perryn Road se afla un ga[illegible],
dar presupuneam că nu va folosi motoare electrice mari [illegible]
nă noaptea tîrziu. Casa îmi convenea şi prin faptul că, da-
torită condiţiilor naturale [illegible], locul se afla p[illegible]un [illegible]
mai ridicat decît cel al închisorii. După socotelile mele, a
sa se afla la o mică depărtare de Wormwood Scrubs. Mă [illegible]
[illegible] vom putea comunica prin radio la o astfel de
[illegible] într-o zonă urbană aglomerată, cu toate condiţiile
favorabile aparente. Totuşi, trebuia să încerc, întrucît ea
era singura casă disponibilă la o astfel de depărtare conve-
nabilă.

Am telefonat proprietarului şi am stabilit o întîlnire
pentru după-amiaza aceea Spre marea mea satisfacţie, ca-
mera se afla la etaj, iar fereastra dădea direct spre închi-
soare, deşi aceasta nu se vedea de la o astfel de distanţă
[illegible] pe două săptămîni [illegible]
[illegible] de la uşa principală [illegible]
[illegible] proprietarului că în cîteva

săptămîni mă mut din Sussex în Londra şi că deocamdată
lucrez temporar la o fabrică

A doua zi, m-am adus jumătate din bagaje. Restul ur-
ma să le aduc în dimineaţa eliberării mele

Luni seara am luat din nou legătura cu Blake

Este ultima oară cînd îţi vorbesc de aici. Aparatul e
camera cam la o mică depărtare de aici şi voi încerca stabi-
legătura cu tine de acolo, la ora şi ziua noastră obişnuite.
De fapt, nu mă aştept să reuşesc, că voi reuşi, dar încercarea moarte
n-are. Dacă nu reuşesc, voi veni săptămîna următoare, în
ziua stabilită, în parcul de alături. Ştiu sigur că din parc
putem lua legătura. Terminat

– Am înţeles, răspunse Blake. O mică modificare aş
vrea să-ţi sugerez. Dacă nu reuşim să luăm legătura ca de
obicei luni, o putem face simbătă? Tare mă tem că zilele
acestea se va face un control inopinat sau vreo percheziţie
neaşteptată. Nu pentru ca să se întîmple chiar azi-dimineaţă.
Dacă ar fi fost aşa, ar fi avut aparatul mai mult timp să-l ascund. Simbăta nu vom mai fi pîndiţi de acest pe-
ricol, întrucît în această zi, ca şi duminica, de altfel, perso-
nalul este mai redus şi, ca atare, nu se pot face controale.
Eşti de acord? Terminat

Da, i-am răspuns eu, sigur că da. Pe mine nu mă
deranjează deloc. Atunci, voi încerca să iau legătura cu tine
luni seara din locuinţa mea şi, dacă nu voi reuşi, voi face
apel simbăta viitoare, 9 iulie, din parc. Am şi eu o mică
modificare de sugerat. Evident că trebuie să mă aflu sin-
gur în parc şi să fie şi întuneric, ca să nu fiu observat. De
aceea aş dori să schimbăm ora de emisie, de la 22.30 la 23
Ai ceva împotrivă? Terminat.

Nu, răspunse Blake, n-am nimic împotrivă. Şi acum,
cred că ajunge pentru astă-seară, nu-i aşa? Terminat.

Da, ajunge, i-am răspuns eu. Aici Fox Michael către
Baker Charlie. Încetat emisiunea. Noapte bună!

– Baker Charlie către Fox Michael. Recepţionat. Noap-
te bună!

In săptămîna următoare am cumpărat cîteva bețe de bambus, iar de la fabrică am făcut rost de niște sîrmă de cupru. Le-am depozitat pe toate la [illegible] Road 28 și mi-am luat o zi învoire ca să „mă mut". Am telefonat unei firme [illegible] rut ca la ora 9 să trimită în fața [illegible] .

[illegible]

La ora 8.30 mă aflam în biroul administratorului.

[illegible] sută de lire.

[illegible]

Mi-am îndesat [illegible] plec

Încă o simplă formalitate. Legea te obligă să semnezi că ai luat la cunoștință despre instrucțiunile cu privire la portul ilegal de arme.

Aceste instrucțiuni prevedeau că timp de cinci ani de la eliberarea din închisoare îmi era interzis să port arme sau [illegible] . Semnarea unui asemenea document de către mine era lipsită de sens. [illegible]

[illegible] plata mașina închiriată.

[illegible] acasă, după vreo zece minute de mers, șoferul meu oferea să ducă bagajul sus, în cameră. Am refuzat politicos.

În ora următoare m-am apucat să confecționez o antenă din sîrma și din bețele de bambus pe care le aveam deja acasă.

La etajul întîi, unde se afla camera mea, mai erau încă trei camere. Două erau închiriate de niște pakistanezi, cîte doi într-o cameră, iar a treia era locuită de o pereche de tineri englezi. La parter mai erau alte trei camere, fiecare ocupată de cîte doi englezi. Trebuia, în consecință, să vorbesc ceva mai încet cînd foloseam aparatul de emisie.

Camera mea era pentru o singură persoană și mobilată destul de simplu. Existau un șifonier, o comodă, o masă cu un scaun, un lavabou și un divan. Aceste obiecte de bucătărie constau dintr-o lampă de gătit cu petrol.

Urma să îndur cîteva luni grele.

În seara aceea, **pe la ora 23, am încercat să iau legătura** cu Blake, dar în zadar. Ne aflam doar la [illegible] o milă unul de altul, dar zona era plină de diverse construcții, iar aparatele noastre nu erau destul de puternice.

Supărată, **la ora 22 m-am dus la bufetul din Western Street. În numai o jumătate de oră am băut șase whisky-uri** duble și am fîlfîit cu fața de la tejgheaua. Aparatul l-am **în buzunarul de la trenci. La 22,30 am plecat din circumă**, mergînd pe lîngă magazinele din Old Oak Common Lane [illegible] în Bromwall Street.

Am intrat în [illegible] pe partea [illegible] , aproape de linia ferată. Mi-am ales un [illegible] de unde puteam [illegible] „De" Am mers apoi [illegible] , dar la [illegible] am vrut ca ora 22.30. Nu se auzea [illegible] , nici dinspre [illegible] dinspre vechea fabrică. Am întins antena și am deschis aparatul.

— **Aici Fox Michael către Baker Charlie. Recepție. Ascultam.** Blake încerca să-mi răspundă, dar semnalul său era atît de slab, încît nu se putea înțelege. După cîteva încercări, recepția tot nu se îmbunătățise. Și nici măcar nu știam dacă mă aude.

— **Ascultă, Baker Charlie, am spus eu, nu știu dacă mă auzi, dar eu sigur nu te aud. Dacă mă auzi, rămîi pe recepție, iar eu voi încerca să mă apropii mai mult. Terminat.**

[illegible] m-l aud cînd [illegible]
[illegible] unul pe celălalt [illegible]
[illegible] Dar la [illegible]
[illegible] m-ar fi [illegible]
[illegible] despre Arthurley [illegible]
sau dinspre pare. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

— Ascultă, Baker Charlie, am şoptit eu în aparat, cu îndărătnica luptă de tarabă. Mă aflu într-o poziţie extrem [illegible] încît am putea striga unul la celălalt fără a mai fi nev[illegible] aparate. De fapt, dacă n-aş vorbi în şoaptă, patrula din [illegible] putem lua legătura în condiţii mai bune. Dar, oricare ar [illegible] cauzele, nu putem face nimic. Trebuie să fim foarte [illegible]

— Regret foarte mult că se întîmplă aşa, răspunse el [illegible] cele din urmă, şi sînt de acord să fim cît mai scurţi. Ai [illegible] de comunicat? Terminat!

Şi el era tot atît de îngrijorat ca şi mine.

— Am încercat luni să te chem de la noua mea ad[illegible] şi presupun că şi tu ai încercat. Terminat.

— Da, am încercat, aşa cum ne-a fost vorba, dar nu am reuşit. Situaţia precară în care ne aflăm acum con[illegible] [illegible] în caz de alarmă, închisoarea poate fi înconjurată în patru minute. Ei, ce părere ai? Terminat!

— Mă lasă rece. Noi avem nevoie de cel mult două [illegible] a cursa. De fapt, nu-i deloc rău că [illegible]. După [illegible] Mai vrei [illegible] [illegible] legătura [illegible] la aceeaşi oră? Terminat.

— Da, răspunse Blake, şi cred că ar fi mai bine să în[illegible] întrerupem acum transmisia. Terminat.

[illegible] depărtare Mai Fox M[illegible] [illegible] [illegible] [

— [illegible] cu asta?

— [illegible] pe [illegible] cu Whisky [illegible]

[illegible] spuse el [illegible] [illegible] legătura [illegible] radio cu un deținut.

— Dar de ce ar avea [illegible] să țină legătura prin radio cu deținuții? l-am zgîndărit eu, [illegible] a[illegible] afla cîte ceva.

[illegible] dădu Barry din umeri. Doar asta am a[illegible], mai atenți [illegible] la intrare [illegible]

Sîmbăta următoare m-am îndreptat [illegible] spre [illegible] [illegible] [illegible]

nici o blondă fatală. Numai ea şi cîinaţi într-o cameră plină de fum.

În ziua următoare m-am dus din nou la Michael Reynolds. Făcuse rost de primă sută de lire, pe care mi-a şi dat-o (Din economiile de la cămin îmi cumpărasem un costum de care aveam neapărat nevoie eu şi alte asemenea de îmbrăcăminte.) Cunoşteam pe cineva care avea un Humber Hawk, hp 1955, de vînzare. Cerea sapte sute de lire. Peste cîteva zile am cumpărat maşina şi am adus-o la locuinţa mea. Motorul şi frînele erau în stare bună. Puteam face acum repetiţii în condiţii reale. Mi-am alcătuit mai multe planuri în care am trecut toate etapele desfăşurării evadării şi am ajuns la concluzia că cel mai bine ar fi să fugim prin Du Cane Road. Singura întrebare era dacă, să fugim prin Du Cane Road. Singura întrebare era dacă, să o luăm la dreapta sau la stînga după aceea, pentru a ajunge la staţia de [illegible]. Pentru moment am hotărît să fac repetiţii practice cu ambele posibilităţi.

M-am dus, aşadar, şi mi-am parcat maşina în Artillery Road, chiar acolo unde se termina corpul „D". Locul de parcare era minunat pentru evadare. Personalul spitalului, care îşi parca maşinile aci, plecase pe la ora 17, iar vizitatorii veneau cam pe la 18,45. Acordam lui Blake zece minute pentru toate actele pregătitoare în vederea sosirii sale pînă la [illegible] pentru a-l ajuta să fugă.

La 17,50 am potrivit cronometrul şi am pornit motorul. Am prevăzut un minut pentru ca Blake să urce scara, să treacă zidul şi să intre în maşină. Apoi am demarat.

Nu am avut nici o greutate, întorcînd la dreapta pe Du Cane Road. Cînd am făcut la stînga pe Old Oak Common Lane, m-am uitat la ceas. Trecuseră numai trei minute de la presupusa aruncare a scării peste zid. Nu am mers pe [illegible] Road pe Stanford Hill, întrucît acesta era drumul cel mai scurt dintre postul de poliţie din Sheapherds Buch şi închisoare. Aşa că am luat-o la dreapta, pe Western Avenue, apoi la stînga, pe Glendon Road. În felul acesta mergeam în sens opus şi paralel cu maşinile poliţiei (la o

[illegible] de oameni care [illegible] Stamford Hill [illegible] să fiu atent să nu [illegible] Mă aflam deja la doar trei [illegible] Intersecţia de circa [illegible] Dar cel mai important [illegible] erau despărţite de Du Cane [illegible] a [illegible] să fiu pe [illegible]

Ziua de 6 august a fost foarte încărcată. Trebuia să iau [illegible] Hill Gate. Era cu siguranţă mai uşor de făcut la stînga în Du Cane Road, decît la dreapta. La ora stabilită am luat legătura cu Blake. Vestea cumpărării maşinii şi a experienţelor făcute l-a bucurat.

Am căzut de acord să reluăm contactul prin radio simţ 13 august. Dar vineri, 12 august, a avut [illegible].

Cînd am ieşit pe poarta fabricii, am văzut o mulţime de poliţişti patrulînd pe străzi şi cercetînd atent cu privirea fiecare trecător sau automobilist. Primul meu gînd a fost că avusese loc încă o evadare. Dacă se întîmplase aşa, nu mai încăpea nici o îndoială că Blake era deja în drum spre o altă închisoare.

Imediat ce am ajuns acasă am dat drumul aparatului de radio. După vreo cincisprezece minute, muzica a fost întreruptă de vocea unui crainic care transmitea ultimele ştiri în legătură cu asasinarea a trei poliţişti în Braybrook Street, „în apropierea închisorii Wormwood Scrubs". Cauzele nu se cunoşteau şi nici identitatea asasinilor.

Mă gîndeam în fel şi chip la acest eveniment neprevăzut. Cine erau asasinii? Evadaţi din închisoare sau cineva din afară care încercase să-i ajute să fugă pe vreun deţi-

nut? Eram convins că dacă acest asasinat avea legătur... închisoarea Blake putea să şi-a alo de la libertate

Toate ziarele cuprindeau ample comentarii, fotograf... declaraţii în legătură cu acest eveniment. Într-un ziar am citit declaraţia unui purtător de cuvînt al închisorii, prin care se făcea cunoscut că nu evadase nici un deţinut, iar asasinarea celor trei poliţişti nu avea nici o legătură cu închisoarea.

Ziarele de a doua zi erau pline cu ştiri despre asasinarea celor trei poliţişti. Aşa aveau să fie încă patru [illegible] zile.

[illegible] punînd la cale evadarea lui George Blake. Nu, în nici un caz nu trebuia [illegible] ceva ca asta

[illegible] m cu Blake că dacă nu puteam [illegible] ura la data stabilită, s-o amînăm cu o săptămînă. [illegible] şi făcut. După o săptămînă am luat legătura cu Blake şi el mi-a spus că era de părere să ne întîlnim în cel chiar din maşina, în condiţii apropiate de cele prevăzute pentru ziua oper[illegible]

În simbăta următoare, fixată pentru a lua legătura cu Blake, mi-am cumpărat un buchet de crizanteme şi am parcat maşina foarte aproape de închisoare. Apoi mi-am pus aparatul în mijlocul buchetului de flori, i-am conectat antena la cea a maşinii şi am apăsat pe butonul de emisie. Nimic mai natural ca un om stînd în maşina sa, cu un bu[illegible] [illegible] Hammersmith! M-am uitat la ceas. Era ora 18

- Aici Fox Michael către Baker Charlie; Fox Michael către Baker Charlie. Recepţie, am început eu.

— Aici Baker Charlie către Fox Michael. Te aud. Re[illegible] la celălalt capăt al f[illegible]

[illegible] era perfectă. Atît de tare s-a auzit, încît a trebuit [illegible] dacă nu atrăsese atenţia [illegible]

Pentru Charlie, recepţia este fantastică. Se aude nu [illegible] [illegible] direct în urechea mea. Presupun că [illegible] de la etajul patru, pe care le văd de unde mă [illegible]

— Aşa este cum spui, zise Blake. Şi eu te aud perfect. Volumul aparatului meu este la minimum. Ar fi mult mai periculos dacă ţi-aş vorbi din celulă, la ora asta. Aici mă aflu în siguranţă. Cei mai mulţi sînt la cinema, iar cei doi [illegible] la etajul întîi, discută şi beau ceai. Ter[illegible]

— În aproximativ şase săptămîni de acum încolo executăm operaţia. Îmi pare rău că a trecut deja un an de cînd am discutat pentru prima dată acest proiect. Terminat.

— Da, zise Blake, a trecut de atunci un an şi este uimitor că am rezistat amîndoi atîta timp, dacă ne gîndim la cîte riscuri ne-am expus. Terminat.

Tot timpul discuţiei noastre m-am uitat atent spre Du Cane Road. Din locul unde parcasem maşina aveam vedere bună pînă în Old Oak Common Lane, iar prin oglinda retrovizoare vedeam pînă spre Wood Lane. Circulaţia nu era prea intensă. Din cînd în cînd intra şi ieşea cîte un supraveghetor pe poarta închisorii, dar se afla prea departe ca să mă poată observa. Cu mult timp înainte stabilisem că aproape fiecare supraveghetor care ieşea din închisoare făcea la dreapta, spre Old Oak Common Lane

Deodată apăru o maşină a poliţiei care patrula pe străzi. Am apăsat pe butonul de emisie.

— Baker Charlie. Ceva foarte urgent. Se apropie o patrulă. Încetez emisia pînă va trece şi apoi te voi chema din nou. Ţine pumnii strînşi. Terminat.

Am [illegible] temele [illegible] de atară. Maşina poliţiei a [illegible] pe lîngă poarta [illegible] s-a apropiat de spital. Cu [illegible] puteam vedea [illegible] poliţişti care se uitau la mine. M-am prefăcut că n-i [illegible] cu E[illegible]

— Au plecat, i-am comunicat eu. N-am păţit nimic. [illegible] vrea să te întreb dacă vrei să părăseşti ţara chiar în [illegible] evadării. O soluţie posibilă, la care m-am gîndit, ar [illegible] pleci întîi în Irlanda – fie degluzat, fie ascuns într-un automobil — şi apoi, cu un avion, spre continent. Am studiat orarul de zbor al avioanelor şi am ajuns la concluzia că este posibil. Eşti de acord cu propunerea mea? Terminat.

Blake se gîndise deja la lucrul acesta, pentru că răspunsul veni imediat.

Nu sînt de părerea asta, spuse el hotărît. Implică un grad mare de periculozitate. Este mult mai preferabil să [illegible] unde, în linişte, să pregătim a doua etapă — ieşirea din ţară. Terminat.

O.K.! De fapt, această soluţie simplifică puţin lucrurile. Terminat.

Am căzut de acord să luăm din nou legătura peste două săptămîni şi am întrerupt emisia. Nu voiam să iau legătura cu el sîmbăta imediat următoare — prima sîmbătă a lunii septembrie —, pentru că în acea zi îmi planificasem să urmăresc activitatea postului de poliţie din Sheapherds Bush. Acesta era postul de poliţie care ar fi fost primul alarmat [illegible] ra evadării lui Blake.

După ce am deconectat antena aparatului de cea a maşinii, am pus florile lîngă mine pe banchetă şi am des[illegible]his [illegible] ryn Road.

[illegible] bucăţi de andrele din oţel, lungi de 14 inci. Intere[illegible]

— Doresc 30 de bucăţi, am spus vînzătoarei.

Ea ridică din sprîncene, apoi zîmbi:

— Trebuie că împleteşte foarte mult soţia dv.

— De fapt nu le iau pentru croşetat, i-am răspuns eu în cel mai bun accent englezesc de care puteam da dovadă. Copiii au nevoie la şcoală. Este de-a dreptul uimitor ce lucruri abstracte pot obţine aceşti tineri artişti din astfel de nimicuri ca andrelele.

— Da, desigur, spuse vînzătoarea cu o voce mult mai delicată, sînt sigură că aceste andrele sînt exact ceea ce vă trebuie dumneavoastră.

Următoarele trei seri mi le-am petrecut cu confecţionarea scării.

Irlanda

Cînd scara a fost gata şi după ce am mai făcut încă o verificare la faţa locului în legătură cu timpul care ne-ar fi trebuit să ne îndepărtăm destul de închisoare pentru a nu fi ajunşi din urmă de către poliţiştii din Sheapherds Bush, m-am dus din nou la Michael Reynolds.

[illegible] am găsit şi pe Pat Porter, un vechi amic al lui [illegible] înţelegeri [illegible] nitare. După ce am discutat în amănunţime modul cum avea

să decurgă evadarea pe care am fixat-o pentru ziua de 22 octombrie 1966, Michael a propus să analizăm și care va fi situația mea în cazul că operația reușea

Era cît se poate de evident că cel puțin din sfera de competință poliției aveau să facă unele investigații și în privința mea. În cazuri ca acestea, ei obișnuiau să facă un fel de inventar cu persoanele suspecte și, pe măsură ce un individ [illegible], era tăiat de pe listă

— De ce ești atît de sigur că tu ai să fii trecut pe listă? mă întrebă deodată Pat.

— Din mai multe motive, i-am răspuns eu. În primul rînd, pentru că sînt cunoscut că aveam legături de prietenie cu Blake. În ultimele luni am fost văzut mereu în compania sa. Atunci discutam aproape în fiecare zi planul [illegible] dărn. Și apoi, ca redactor de revistă am scris un articol [illegible] apărarea spionilor, care a fost publicat într-un ziar [illegible] fost aspru criticat, ziarul sugerînd chiar ideea că am conspirat cu Blake în vederea atenuării gravității infracțiunilor săvîrșite de acesta. Ministerul de Interne a făcut multă [illegible] în jurul acestei chestiuni și cred că directorul a regretat că mi-a permis să public articolul. În al treilea rînd, dintre cunoscuții lui Blake din Wormwood Scrubs, eu sînt cel mai recent eliberat

— Să zicem că te vor suspecta, interveni Anne Reynolds, dar cum vor dovedi?

— Nu le va fi prea greu, am răspuns eu. Trăim vremuri în care poliția aplică din plin cuceririle științei în activitatea [illegible] Vor găsi amprentele mele rămase între scînduri pe podeaua [illegible] Perryn Road, altele fire în perii [illegible] ai lui Blake rămase pe [illegible] în Artillery Road [illegible] Mai sînt și alte probe elocvente în fața justiției pentru ca să fiu condamnat.

— În acest caz e riscant să mai rămîi în Perryn Road, continuă Anne [illegible] ar trebui să te muți.

— Am putea găsi repede o locuință unde să te [illegible] Mike

— Nu este așa de ușor să găsești o locuință, interveni Pat. Apoi, față i se înseninâ. De ce să nu te muți la mine? Am trei camere, în care stau singur, singurel. În felul acesta am economisi și ceva bani.

Am continuat să discutam acest lucru, iar în final am convenit să previn conducerea fabricii, cu două săptămîni înainte că-mi dau demisia, după care, pe la sfîrșitul lunii septembrie, urma să mă mut în apartamentul lui Pat. Trebuia să fac cunoscut colegilor de muncă și vecinilor din Perryn Road că aveam să mă întorc pentru totdeauna în Irlanda. Într-adevăr, hotărîsem să plec în Irlanda pentru o săptămînă, să revin iar în Anglia sub un nume fals și să fac rost de o ascunzătoare. Acest lucru ar fi dat mai mult de furcă poliției.

La 23 septembrie, mi-am luat actele și banii și am părăsit fabrica definitiv. Îmi făcusem bagajele cu o seară înainte, așa că, în cîteva minute de la sosirea mea în Perryn Road, le-am pus în portbagajul mașinii. Evident, printre lucruri se afla și scara lucrată de mine. Am pornit motorul și m-am îndreptat spre apartamentul lui Pat Porter, situat în cartierul Hampstead.

În ziua următoare l-am contactat din nou pe Blake, din mașină.

— Cred că este timpul să-ți trimit cricul și foarfecele de tăiat sîrmă pe care mi le-ai cerut. Te rog să-mi spui dacă ai vreo sugestie de făcut în legătură cu modul în care va trebui să procedez pentru ca să-ți parvină instrumentele respective. Terminat.

— Da, aș avea una, care mi se pare destul de interesantă, i-a spus Blake. În fața [illegible] se află o casă vecină cu [illegible] Poți arunca [illegible] rfecele acolo. [illegible] la intrarea în [illegible] În [illegible] în podea se află [illegible] Dacă [illegible] o [illegible] [illegible] muncitor care [illegible] la renovarea casei. În [illegible] lori să mai știu [illegible] le pot avea. Terminat

[illegible] am răspuns [illegible]

[illegible] impachetat împreună cu cronometrul într-o bucată [illegible] pă, iar micuţuri, aşa cum îi promisesem lui Blake [illegible] dus la casa cu pricina. Am ajuns la ora 22 înaintea [illegible] tunericul beznă, dar aveam la mine o lanternă a [illegible] sul imediat scindura de care-mi vorbise Blake. [illegible] afla într-adevăr o anumită de vreo 12 inci. Am lăsat [illegible] chetul acolo, sub scîndură, am stat puţin să ascult dacă [illegible] eram cumva urmărit, apoi m-am întors grăbit spre [illegible] mentul lui Pat Porter.

La întîi octombrie — sîmbăta următoare —, cînd [illegible] luat din nou legătura prin radio cu Blake, acesta mi-a [illegible] firmat primirea instrumentelor.

Toată săptămîna următoare am umblat să găsesc o nouă locuinţă, căci a lui Pat nu era prea sigură. Dar n-am [illegible] să găsesc vreuna nicăieri, întrucît peste tot mi se cereau referinţe, ori eu, cu trecutul meu... În cele din urmă m-am hotărît să merg pentru un timp acasă, în Irlanda.

Mi-am luat, aşadar, bilet de avion şi am zburat spre Irlanda.

Mă bucuram că merg acasă. Nu-mi văzusem mama de [illegible] În avion mă gîndeam cît de uşor se putea trece din Anglia în Irlanda [illegible] emigrare. Era ca şi cum ai fi zburat în Scoţia, cu excepţia controlului vamal.

Mama nu aflase nimic despre condamnarea mea; [illegible] fusese să-i vorbească [illegible] zilele. M-am străduit [illegible] dată pe prietenele ei [illegible] lor mele.

Am stat cîteva zile acasă, apoi am plecat, tot cu [illegible] nul, la Londra.

La 1 octombrie, prima zi a săptă[illegible] mă aflam din nou la Londra. După o [illegible] cu Pat Porter am plecat iar în căutarea unei [illegible]nţe. De data aceasta am avut mai mult noroc, căci am g[illegible]ma în Highlever Road, numărul 28, destul de aproape [illegible] închisoare şi în direcţia staţiei de metro Notting Hill [illegible] Agenţia care mi-a închiriat-o nu mi-a cerut nici un [illegible] de referinţă, iar în formularul pe care l-am completat [illegible] trecut un nume fals. Mă numeam M. Sigsworth şi locuiesem pînă atunci în Craydon.

[illegible] calculele mele, tot drumul de la închisoare pînă la noua locuinţă îl făceam în trei minute.

Am fost foarte încîntat cînd am constatat că proprietarul locuia în altă parte. Mi-a acceptat fără să-mi pună întrebări şi am plătit chiria pe o lună înainte, plus onorariul agenţiei. Mi s-au dat trei chei: una de la intrarea principală şi cîte una de la cele două camere ce le aveam la dispoziţie. Eram singurul locatar care aveam baie şi bucătărie separate. Ceilalţi le aveau în comun. Era un mare avantaj, pentru că Blake urma să aibă posibilitatea să nu fie deranjat.

Dormitorul avea o fereastră în stil franţuzesc, care dădea în curtea din spate. Cu simţămîntul că am făcut o afacere bună, am încuiat uşile noii mele locuinţe şi m-am îndreptat spre intersecţia lui Du Cane Road cu Wood Lane. [illegible] Cu această ocazie am observat că la intersecţia respectivă timpul de aşteptare până să [illegible] al unui conducător [illegible] pe Wood Lane (cum urma [illegible] Lane) era redus la jumătate faţă de cel al unui alt [illegible]

[illegible] următoare mi-am luat toate lucrurile din [illegible] lui Pat Porter şi le-am dus în Highlever Road.

[illegible] cu bachet[illegible]
[illegible] Road și Votbeam [illegible]
[illegible] Charlie, Fox [illegible]
către Baker Charlie. Recepție.

[illegible]
[illegible] Fox [illegible] Baker [illegible]
[illegible] Recepție
— [illegible]

ție. Operația va avea [illegible] 22 [illegible]
cum a fost stabilită inițial. Totul este pregătit [illegible]
fix voi lua legătura cu tine prin radio. Voi parca mașina pe Artillery Road, în dreptul locului unde se [illegible] corpul „D". Dacă totul va merge bine, vei primi imediat semnalul să te îndreptă spre fereastra goală și să forțezi rama. Cînd vei termina, îmi vei comunica. La al doilea semnal vei sări jos pe fereastră. Îmi vei comunica imediat ce vei reuși să faci și acest lucru. În sfîrșit, la al treilea semnal îți voi arunca scara peste zid [illegible] Va trebui să faci acest lucru cît poți de [illegible] presupun că omul din ghereta va [illegible] că scara peste zid. În [illegible] închise. Dacă se va întîm[illegible] fie în pericol, ne vom înștiința reciproc.

În legătură cu cea de-a doua parte a operației am stabilit ca tu să iei loc pe banchetа din spate a mașinii. Aci vei găsi un trenci și o pălărie. Le vei pune imediat pe tine. În buzunarul din dreapta al trenciului vei găsi un plic maro cu o sumă de bani și cîteva fișe de telefon. Tot în plic vei mai găsi o bucată de hîrtie pe care vor fi scrise șapte cifre ce reprezintă un număr de telefon codificat. Nu-ți dau cheia [illegible] Pe [illegible] În[illegible]. La [illegible] sa de la locuință. Dacă va apărea ceva neprevăzut și vom [illegible] legătură cu prie[illegible] cînd eu aș fi ar[illegible] ței, ei cînd vom f[illegible] Imediat ce vom a[illegible] tul străzii unde [illegible]

[illegible] pe care îl vei găsi în buzunar [illegible] să de la intrarea [illegible] la [illegible] 5. Pe [illegible] În [illegible] va avea [illegible] să pot ajunge la prietenii mei. Cam pe la [illegible] se va transmite buletinul de știri. Da[illegible] la [illegible] p[illegible] eu am să caut să scap de [illegible] duc cît mai departe. Dacă voi fi [illegible] să-i trag după mine cît mai [illegible] În cazul în care nu mă voi înapoia în interval [illegible] ore, consideră că am fost prins și dă telefon urgent prietenilor mei. Iar dacă auzi cumva că „cineva ajută poliția să facă cercetări", în nici un caz nu voi fi eu acela. Cam asta este, Baker Charlie. Ai de pus vreo întrebare? Ai înțeles totul? Terminat.

M-am lăsat puțin pe spate ca să mă relaxez și am început să miros crizantemele. Discursul acesta mi-a cerut din [illegible] mult efort, întrucît trebuia să fiu mereu atent [illegible] și pietonii care treceau pe lîngă mine și să am [illegible] atîntită în oglinda retrovizoare. Geamurile mașinii erau închise, iar sudoarea îmi curgea șuvoi de pe frunte.

— Da, prietene, a răspuns Blake, totul este foarte clar. Atît de clar, încît n-am de pus nici o întrebare. Și aici se pare că totul este în favoarea noastră. Dar ceea ce este și mai interesant, este faptul că nici pînă acum nu s-au pus zăbrele la ferestrele corpului „D". Astăzi fiind marți, avem o șansă mare ca să nu le pună nici pînă sîmbătă. Terminat.

Mi-am aruncat privirea spre corpul „D". Fereastra goală se vedea clar; nu avea grilaj.

— Doamne, Dumnezeule, am exclamat eu, parcă nici nu-mi vine să cred. De ce oare n-au pus zăbrele și la corpul „D"? Că doar la celelalte corpuri le-au terminat de pus de mult. Cred că „cineva acolo sus ne iubește". Terminat.

L-am auzit pe Blake rizînd.

— Da, spuse el, ar fi o adevărată [illegible] apel nostru. Dar [illegible] mi se va întîmpla nimic pînă [illegible] Aproape te mănînci pînă sîmbătă? Terminat.

[illegible] Vorbeai de legătura cu [illegible] pregătit totul pînă sîmbătă? Terminat.

[illegible] Tot [illegible] minat.

— Nu, răspunse Blake, nu am nimic. Terminat.

— Foarte bine. Aici Fox Michael către Baker Charlie. Terminat emisia. Noapte bună!

— Aici Baker Charlie către Fox Michael. Recepționat. Noapte bună!

Am deconectat antena și am pus aparatul sub scaun. Apoi m-am dus la o întîlnire în Hampstead, unde mă așteptau Michael, Anne și Pat. Trebuia să mai lămurim unele aspecte, rămase în suspensie, ale evadării lui Blake.

A doua zi m-am dus să mai fac ceva cumpărături. De la magazinul d[illegible]n Jackson am cumpărat o haină sport de culoare verd[illegible]hus și o pereche de pantaloni. Am spus vînzăt[illegible]că nu le cumpăr pentru mine, ci pentru un prieten care este cam de talia sa și l-am rugat, dacă este amabil, să le încerce. Hainele veneau bine. Dintr-un alt magazin am cumpărat [illegible] cîteva maiouri și cămăși.

Jo[illegible] [illegible]lucrasem, am luat din nou legătura cu Blake, care nu a avut nimic deosebit să-mi comunice.

[illegible] întîlnire cu Michael, Anne și Pat a avut loc [illegible]unte de evadare, și a durat trei ore — de [illegible]3. Anne ne făcea cafea după cafea. Am revăzut fiecare [illegible]anunț, pînă ce ne-am asigurat că făcuserăm tot [illegible]a posibil pentru ca operația să r[illegible]

— Ce vom face cu gardianul? a întrebat Michael, uitîndu-se pe lista sa de întrebări. (La întîlnirea anterioară

[illegible] va avea [illegible] cînd vom d[illegible] [illegible] Blake, fiecare să aibă [illegible] [illegible] care nu era. S[illegible] [illegible] ceva neplăcut.) Am admis că el va vedea [illegible] scara. Crezi într-adevăr că nu va avea nici [illegible] urmă pe Blake și să-l împiedice s-o [illegible]

[illegible] va avea [illegible] [illegible] [illegible]

cute pînă luni dimineața. Deci, mașinile pe care le-ai
acolo nu mai sînt după orele de program.

— Dar vizitatorii? întrebă din nou Pat.

— Aceștia parchează mașinile, în principal, pe Du C
Road. Unii le mai lasă și pe Artillery Road, dar asta nu
deranjează. Vizita începe la ora 10, iar vizitatorii nu vin

După ce au fost epuizate toate întrebările cu caracter general referitoare la evadare, s-a trecut la studierea concretă a operației pe hartă. Ruta pe care urma s-o parcurgem de la închisoare pînă la ascunzătoarea din Highlever Road era însemnată cu culoare roșie. Parcurgerea ei avea să dureze cel mult patru minute.

— Ce înseamnă linia asta punctată prin mijlocul lui Latimer Road? întrebă Michael

— Ea trasează hotarul între districtele Hammersmith
herds Bush.

Următorul care vorbi fu Pat:

— Nici nu mă gîndesc. Aceste străzi sînt foarte mobo-

în preajma amba-

bău din cafea, se uită fix la mine cu o mutră foarte se-

planurilor noastre, ești imobilizat de cineva de pe
sau ești prins de vreun gardian, înainte de a reuși
din Artillery Road? Ce vei face?

mat. Asasinatul din Braybrook Street nu dispăruse definitiv din mintea lor.

— Michael, Anne și Pat, am spus eu, fixîndu-i rînd pe
bun să cîștige. N-am să mă dau bătut decît dacă voi
în luptă. Dar n-am să port asupra mea nici o ar-
Sînt atît de hotărît să nu fiu înarmat, încît nici mani-
nirilor, hărțile și le-am aruncat în foc.
ne-am urat cu toții succes și am plecat.

Simbătă dimineața, după ce am făcut câteva [illegible] turi, m-am întors acasă și mi-am schimbat lenjeria [illegible] ciorapii și cămașa. În ziua aceea puteam fi arestat [illegible] norant, de a fi ținut [illegible] știința că măcar la [illegible] să aibă cămașa și lenjeria de [illegible] curate.

Am îmbrăcat costumul cel mai bun, punînd [illegible] albă în buzunarul de sus al hainei. Arătam [illegible] zentabil. În sfîrșit, m-am căutat prin buzunare [illegible] convins că nu aveam nimic la mine care, întîm[illegible]trem, să ducă la implicarea prietenilor mei. Ne[illegible]chiul și pălăria, am băgat aparatul în buzunar [illegible] am plecat [illegible] apel către [illegible]

— Baker Charlie către Fox Michael; Baker Charl[illegible]

Am [illegible]

[illegible] eu, asta e. A sosit și ziua mult aș[illegible]teptată [illegible] atît. Tu cum te simți? Terminat.

[illegible] de bine. Și aici totul este gata pentru [illegible] dimineață. Pregătirile ne sînt favorabile. Cei mai mulți se vor duce la cinema și nu vor rămîne decît doi gardieni de pază, iar zăbrelele n-au fost încă puse la ferestrele noastre. Terminat.

Mi-am îndreptat privirea către fereastra gotică. Blake avea dreptate.

[illegible] am exclamat eu, neputînd să-mi [illegible] termina [illegible]

[illegible] Îmi [illegible] nerezut cum acest obstacol încă nu a fost pus în calea [illegible] bătaie de cap. T[illegible]

[illegible] Charlie, cred că este timpul să f[illegible]

[illegible] ne la ora 18 fix. Terminat.

[illegible] spuse Blake. Deci, pe[illegible]

[illegible] mai rămîne numai un fleac[illegible]

[illegible] am răspun[illegible]. [illegible] bem în liniște. A[illegible] era să uit. La masă avem co[illegible]

[illegible] frigea. Îți place meniul? Terminat.

[illegible] lasă gura apă, rise Blake. Terminat.

[illegible] Atunci, pe[illegible]

[illegible] încheiat conversația.

[illegible] către Fox M[illegible]

[illegible] ultimul termen[illegible]

[illegible] bine.

[illegible] mașina pe Oak Common Lane și am [illegible] pe lîngă închisoare. Pe [illegible] un gardian care mă cunoștea.

[illegible] ringul [illegible]

[illegible] Stația [illegible] pe undeva?

[illegible] Are un serviciu bunicel în Acton. Tot [illegible]

[illegible] Fa trebuia arun[illegible] o aruncam bine [illegible] ianul din gheretă, operația [illegible] în colțul opus. Nu era [illegible] să găsesc o mo[illegible]i, la îndemînă, ca să o [illegible]

Pe la ora 15 găsisem deja metoda [illegible] cercat scara să văd dacă ține greutatea mea. Rezistă. Dacă

[illegible]

1 E-o regulă! (N.T.)

Michael.

— Alo! Ce faci? am întrebat eu.

— A! Noroc. Bine, mulțumesc, a răspuns el, dar

— Bine și eu, dar au fost zile cînd m-am simțit și bine. Ți-am dat telefon să-ți spun doar că am plecat.

— Mult noroc, îmi ură Michael.

— Mulțumesc. Am nevoie de așa ceva. La revedere

Am mers încet pe Du Cane Road. Cerul era acoperit și

ia s-ar fi înțelt, mi-ar fi convenit de minune. O ploaie

același timp, ar fi estompat vizibilitatea asupra zidului în-

Mai era destul timp pînă la operație.

e înțeles. Asta era e

Ja

fumăt r. M-a uitat la ceas Era 17.45

Fox Michael către Baker Charbe; Fox Michael

— Scuză-mă pentru întîrziere, dar am pierdut timp ca intersecție. Totul este în regulă la mine. Ești gata să începem? Terminat.

— Da, răspunse Blake, sînt gata. Prieten

meu. Este aici lîngă mine, cu cricul în brațe Pot să-i spun să înceapă? Terminat.

M-am uitat la ceas: 18.10.

Terminat

În felul acesta vei putea

bucluc să vedem ce ne rămîne de făcut. Terminat.

- Foarte bine Fox Michael Te voi chema eu Terminat

M-am ridicat pe scaun și m-am uitat prin geamul din spate pe sub spre capătul lui Artillery Road Era întuneric afară M-am întors iar cu fața spre Du Cane Road Mașinile treceau acum mai rar Luminile păpîndeau cam cîte una la zece secunde In momentul acela mi-am dat seama ce poziție vulnerabilă aveam De data asta, apărut brusc o mașină în Artillery Fox Michael se întorcea în farurile ei. De fugă nu mai putea fi vorba Trebuia să rămîn pe loc și să aștept mereu, răpăind pe cîte o manetă ca să îngreunez vizibilitatea

Mașina trecu de aparat și am auzit vocea lui Fox Michael

Fox Michael Recepție

Fox Michael Aici Charlie Te aud bine Fox Michael

Am răspuns pe frecvența de emisie Sînt gata să plec Terminat

Trebuia să aștept exact trei minute înainte de a porni în care Blake să aibă posibilitate de întoarcere Dacă a doua zi se afla la Du Cane rapiditatea cu care

Am apăsat pe butonul de emisie Am apăsat pe butonul de emisie de patru ori Apoi de încă două ori Artillery Road, luminile de precauție la început Pe urmă apoi l-am lăsat pe Fox Michael în farurile mașinii

Mașina a trecut pe lîngă mine și eu l-am urmărit pînă ce a trecut de

Am apăsat pe butonul de emisie

— Mai ești acolo? am întrebat eu Terminat.

— Da Charlie, sînt aici? Terminat

Am făcut cîțiva pași înainte să întrerup emisia din cauza mașinii dube care a trecut pe lîngă mine, după ce a inspectat mă

...Cred că este vorba de o patrulă de ... pe care va întîlni, așa că mai stai puțin pe ... Du Cane Road ... Ne vedem la ... Terminat

... Fox Michael, aștept Terminat

După cîteva minute, farurile dubei s... Artillery Road Am luat din nou ... Duba trecu pe lîngă mine ... lîngă zidul spitalului Tumpul ... întîmpla nimic Apoi portarul ... un individ cu o șapcă pe cap ... foarte încet În preajma ... cadavrul întins Se rezemă de ... la mine Era clar că ... Dădu ceva mai sus, ca să ... Am pornit cu viteză la ... Am așteptat să încarce ... Am luat-o și am luat-o ... Am mai întîrziat ... Probabil că ... Am apăsat pe butonul de emisie ... Mașina dubei ... Mașina dubei ... Mașina dubei

...şile închisorii. Dacă Blake nu ieşea până a...
...Am luat o tar la dreapta pe
...n nou la dreapta pe D. ...
...şi m-am oprit în
...Am coborît din ...
...
...ală. M-am întors la ...
...şină. Am pornit motorul şi am urnit-o din loc. Am făcut la
...până aproape de ...
am parcat în locul de unde plecasem. Am cercetat cealaltă maşină. Doamne! O pereche de îndrăgostiţi.

La fel ca şi duba, maşina îndrăgostiţilor se afla cu faţa spre parc şi puteam să-i observ la fel de bine cum mă vedeau ei pe mine. Ne despărţeau doar cîţiva iarzi. Trebuia să scap de ei. Indiferent cum, dar era absolut necesar să mă debarasez de ei. Am coborît din maşina mea şi m-am îndreptat spre cealaltă maşină. M-am uitat ostentativ la îndrăgostiţii dinăuntru. Crezînd că sînt probabil de la poliţie, fata şi-a ridicat capul de pe umărul tînărului şi i-a şoptit ceva la ureche. Apoi şi-au zîmbit unul altuia, tînărul a pornit motorul şi au plecat.

Fără să mai pierd măcar o clipă, am sărit repede în maşină şi am apăsat pe butonul de emisie.

— Fox Michael către Baker Charlie. Recepţie. Am chemat eu cu înfrigurare.

Blake mă aştepta.

— Baker Charlie către Fox Michael. Recepţie. Te aud bine. Nu mai pot sta aici mult timp. Se întorc de la cinema. Trebue să ies acum. Nu este timp pentru explicaţii. Terminat.

— O.K., Baker Charlie. Dă-i drumul. Terminat.

— Gata, ies. Te anunţ cînd sînt afară. Terminat.

În acel moment, o altă pereche de faruri a apărut din-
D. ... pe la vreo 30 de iarzi ...

...reflecta neliniştea prin care ...
...
...

— Fox Michael către Baker Charlie. Arunc [illegible]. Consecințele nu mai au importanță. Terminat.

Am vorbit încet, conștient de împrejurări.

[illegible] În moment. Arunc-o acum! Este ultima șansă. Terminat!

— O arunc în clipa asta, am repetat. Fii atent la zid. Terminat!

[illegible] tunînd-o așa cum făcusem exercițiile. Am mers [illegible] ele trebuiau să a[illegible] partea cealaltă a zidului. Partea [illegible] pe margini, făcusem cîte un nod [illegible] cam depărtată la cîțiva inci de zid. [illegible] putea astfel s-o trec cu ușurință.

[illegible] un loț, ținînd de frînghia groasă, iar cu dreapta am prins treptele. M-am uitat spre zid și am [illegible]

[illegible] va voi reuși. M-am uitat la mașina, se afla la cîțiva inci depărtare de zid. Deasupra beculetului care [illegible]
M-am suit pe [illegible] și am făcut un nou balans.

La al treilea [illegible] bine, pînă ce am [illegible] zid [illegible] tate pe [illegible]

[illegible] Haide! Haide! Nu mai [illegible] Nu mai pot aștepta! [illegible] pardon?

[illegible] ați spus

— Fox Michael către Baker Charlie. Arunc [illegible]. Consecințele nu mai au importanță. Terminat.

Am vorbit încet, conștient de împrejurări.

[illegible] Par[illegible] în moment. Arunc-o acum! Este ultima șansă. Terminat!

— O arunc în clipa asta, am repetat. Fii atent la zid. Terminat!

[illegible] tunînd-o așa cum făcusem exercițiile. Am mers [illegible] ele trebuiau să a[illegible] partea cealaltă a zidului. Partea [illegible] pe margini, făcusem cîte un nod [illegible] cam depărtată la cîțiva inci de zid. [illegible] putea astfel s-o trec cu ușurință.

[illegible] un loț, ținînd de frînghia groasă, iar cu dreapta am prins treptele. M-am uitat spre zid și am [illegible]

[illegible] va voi reuși. M-am uitat la mașina, se afla la cîțiva inci depărtare de zid. Deasupra beculetului care [illegible]
M-am suit pe [illegible] și am făcut un nou balans.

La al treilea [illegible] bine, pînă ce am [illegible] zid [illegible] tate pe [illegible]

[illegible] Haide, omule, haide! am strigat eu.

[illegible] aflam eu și se lasă [illegible] se poate număr cu o mimică întrebătoare

— Sări, am strigat eu iar, sări odată.

Își făcu puțin vînt, sprijinindu-se cu picioarele de zid, sări [illegible] a preveni o eventuală cădere greșită, dar Blake își pierdu echilibrul și se

[illegible] Se lovi cu capul de para, ca
l [illegible] si [illegible] nemiscat

In [illegible] pe Artillery Road apăru
[illegible] farurile aprinse. Acestea pă-
[illegible] inapoi si parca [illegible]
zidul închisorii. Am așteptat să stingă farurile s[illegible]
[illegible] apăsat asupra [illegible]
[illegible] pe banchieta din spa[illegible]
[illegible] si [illegible] roata
[illegible] la volan s[illegible]
[illegible] am p[illegible]

[illegible] p[illegible] n

[illegible] [illegible] intrebat cu f[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] r[illegible] p[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Intr[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

— Buletinul de ştiri este la ora 21, am spus eu.

Apoi, întorcîndu-mă către Blake cu un aer de nonşalanţă calculată, am adăugat:

— Ma [illegible] vedea ceva interesant

Şi eu la fel [illegible]

Programul se termină. Ecranul rămase cîteva clipe alb, [illegible] a buletinului de [illegible] În acelaşi timp, pe ecran apăru fotografia lui Blake şi crainicul anunţă:

„George Blake, condamnat la patruzeci şi doi de ani închisoare pentru că a furnizat informaţii cu caracter secret Uniunii Sovietice, a evadat astă-seară de la Wormwood Scrubs. El a fost judecat de Curtea Criminală Centrală în mai 1961. Un purtător de cuvînt al Ministerului de Interne a declarat că la apelul de la ora 19, cînd toţi deţinuţii erau încuiaţi în celulele lor, Blake nu se mai afla în celulă. N-a fost găsit nici în jurul închisorii. Se presupune că a [illegible] O urmărire de mari proporţii a fost organizată de Secţia specială a Scotland Yard-ului. Aeroporturile, porturile şi ambasadele est-europene sînt ţinute sub observare. Pe măsură ce vom primi şi alte ştiri în legătură cu această dram[illegible] evadare, vă vom ţine la curent."

M-am întors spre Blake. Acesta rise şi se uită recunoscător la mine. Ridicarăm în acelaşi timp amîndoi pahare şi le băurăm pînă la fund.

În postură de fugari

În dimineaţa următoare evadării m-am dus la locuinţ[illegible] [illegible] a băut pe [illegible] [illegible] Apoi le am spus că tr[illegible] [illegible] [illegible] [

La vremea prînzului, în emisiunea B B C-ului destinată „The World at One"[1], un ziarist canadian, care fusese internat într-un lagăr în Coreea împreună cu [illegible] debutat cu prima dintre teoriile fantastice care urmau să apară. Prin cablu transatlantic a spus unui reporter de la B.B.C.-ului că Blake n-a evadat, pentru simplul motiv că el nu fusese niciodată la închisoare. Totul era pretins o parte a unui mare complot al Serviciului secret, pus la cale de nas K.G.B.-ul[2]. Procesul lui Blake fusese [illegible] rul lor credincios, în timp ce, de fapt, acesta [illegible] structiunile lui M.I.6[3]. După simulacrul de proces, Blake a [illegible] la Wormwood Scrubs, în locul său, a mers o dublură. Astfel, M.I.6 aranjase o evadare la fel de simulată. Înlocuitorul lui Blake i s-ar plăti pentru treaba asta, iar adevăratul George Blake ar reapărea şi şi-ar găsi o cale spre Berlin, unde K.G.B.-ul l-ar întîmpina ca pe un erou. Blake, desigur, ar lucra apoi, chipurile, pentru K.G.B. şi ar trimite ascuns rapoarte patronilor săi din Londra. Astfel, M.I.6 ar reuşi să-şi planteze unul dintre cei mai buni oameni ai săi în centrala K.G.B.-ului din Moscova

La terminarea transmisiei m-am întors spre Blake.

- Aşadar, ăsta-i micul tău joc, nu-i aşa? l-am întrebat. Tot timpul am lucrat pentru M.I.6? Atunci, ar fi [illegible] de dorit să-mi facă misiunea de simbătă ceva mai uşoară. Ori au instalat acel paznic, perechea de îndrăgostiţi şi toţi [illegible] mai convingătoare? Foarte inteligent. După toate astea, pot să-ţi mai spun pe nume?

Blake rise

— Poţi să-ţi imaginezi, răspunse el tot printr-o [illegible] bare. Serviciul secret britanic îndrăznind să-şi facă [illegible]

1 „Actualitatea internaţională la ora unu". (N.T)
2 Organele de securitate sovietice. (N.T)
3 Organul de contraspionaj englez. (N.T)

poni din minister de către Procurorul general şi Ministrul justiţiei?

Nu, într-adevăr nu puteam.

La ora 20, soneria a răsunat de trei ori. Erau Michael şi Anne Afară, pe [illegible] era [illegible] pe [illegible] tăcea pentru a da seara Michael [illegible] mantane care stăteau în mijlocul casei.

- Mă tem că am [illegible] pentru [illegible] el. Preţul pe care [illegible] este [illegible] cămăruţă şi nu poate primi decît pe unul dintre voi.

Aşa-i vorba proastă? [illegible] mea în siguranţă pentru [illegible] pretează să [illegible] pînă într-o [illegible] zinte la locuinţă. Dar George [illegible] pentru ca [illegible] rul vor vrea să facă [illegible]

Michael şi Anne [illegible] fie neliniştit de ceva.

— Ce păcat, Sean, că nu poţi veni şi tu, spuse el

— Vom încerca, desigur, să găsim şi pentru Sean [illegible] alt loc, adăugă Anne.

Michael mă privi cu o anume curiozitate

— Cum poţi fi aşa de sigur că poliţia te va suspecta? întrebă el.

— Asta-i, am răspuns eu, o concluzie inevitabilă, pentru motivele pe care deja le-am discutat. A mai intervenit şi chestia cu paznicul acela cu duba lui. Nu, e doar o chestiune de timp. Firesc, n-aş fi surprins dacă ei deja m-ar căuta.

— Dar dacă aşa stau lucrurile, de ce nu-ţi publică numele şi fotografia? întrebă Anne

— Asta ar fi o proastă strategie, i-am explicat eu. Nu vor să mă prevină. Vor publica fotografia mea numai atunci [illegible] vor fi convinşi că eu ştiu că ei mă caută

— Oricum, Seán, vom face tot ce depinde de noi să găsim o locuință unde să te muți, zise Michael. Apoi, cu o expresie obosită pe fața sa palidă, se întoarse spre Blake

— Acești oameni unde vei merge, spuse el încet, ca nosc, desigur, cine ești.

— Să mergem deci, am spus eu.

După ce am ieșit s-am uitat în jur și m-am lungit pe [illegible] Trebuia să mă gîndesc. Asta era [illegible] Blake nu mai putea sta, în [illegible] : [illegible] mă simțeam încă stingher [illegible] pe [illegible] parte, era numai o chest[illegible] [illegible] ca Scotland Yard-[illegible] [illegible] a întâia ce s-ar [illegible] că sînt răspunzător, și-ar concentra, desigur, eforturile să mă descopere. Asta ar face ca noua ascunzătoare a lui Blake să fie și mai sigură. Deci, situația fiind asta, cu cît s-ar fi convins că sînt v[illegible]at, cu atît era mai bine. Oricum, era numai o chestiu[illegible], așa că de ce să nu grăbim puțin mersul evenimentelor?

Primul lucru pe care îl puteam face era să supraveghez atent străzile dimprejurul locuinței mele și cele ale închisorii, apoi să dau un telefon la Scotland Yard.

Mi-am îmbrăcat așadar un costum adecvat pentru seara aceea îrebuni și am ieșit în stradă. Am luat-o apoi pe La[illegible] Road și de aci am mers mai departe, cu metroul, pînă în Paddington. Pe peronul din Paddington am zărit un polițist și un individ îmbrăcat în haine civile, care s-au uitat într-un mod foarte curios la mine. Fără îndoială că și civi[illegible] [illegible] Tot ce era posibil. Aveau doar fotografia mea de la în[illegible]re. S-au mai uitat un timp în direcția mea, după care a[illegible]put să scruteze alți călători, iar eu m-am îndreptat [illegible] [illegible] opusă stației de [illegible] am format numărul W[illegible] hall 1212. La capătul firului mi s-a răspuns :

— Aici Scotland Yard

— Am un mesaj pentru domnea castră, a[illegible] îngroșîndu-mi vocea

— Regret domnule dar noi nu avem [illegible] mesaje la dispecerat

— Atunci dați-mi legătura cu altcineva

Urmă o scurtă pauză, după care se auzi vocea unui alt individ care, după ce îi comunică numărul [illegible] terior, întrebă :

— Cu ce vă pot fi de folos, domnule ?

— Luați un creion și o hîrtie și notați.

— Da, am luat.

— Foarte bine, acum scrieți următoarele : Mașina folosită în seara evadării se afla parcata în Harvey Road, N.W.

— Vreo dată de identificare aveți ?

— Da, 117 G.M.X. Noapte bună.

Am pus receptorul în furcă și am părăsit cabina.

Asta, mă gîndeam eu, pe lîngă faptul că îndepărta Scotland Yard-ul de [illegible] [illegible] fuzie. Astfel, cei de la Scotland Yard puteau crede că operația fusese pusă la cale cu ajutorul lumii interlope și că unul dintre indivizii plătiți care luaseră parte la ea, din diverse motive se hotărîse să trădeze

Cînd m-am întors la locuință, mi-am turnat un whisky mare. Da, reflectam eu, în seara aceasta am realizat un lucru bun. Secția specială a Scotland Yard-ului urma să se angajeze pe o pistă falsă, ceea ce însemna un timp cîștigat pentru noi.

A doua zi, la buletinul de știri de la televiziune s-a anunțat că poliția descoperise mașina care servise la evadarea lui Blake și că ea se afla pe urmele proprietarului, căruia nu i-a comunicat numele. Dar eu știam că printre cei suspectați eram și eu. În aceeași seară, Michael și Anne au venit și m-au dus cu o mașină la o casă de pe Cromwell Road, nu departe de stația Gloucester Road.

— Proprietarul, îmi spuse Michael pe drum, este plecat din oraș pentru week-end. Se va întoarce duminică noaptea, tîrziu. Am vorbit cu el la telefon și a fost de acord

George va veni la tine mîine noapte. Apropo, este foarte neliniștit și cere să fiți împreună. Nu se simte prea bine unde se află acum.

Cînd am ajuns la noua ascunzătoare, Michael a mai adăugat:

— Amicul meu stă împreună cu mama și soția sa. El este plecat cu soția din oraș, iar mama nu citește ziare și nici nu se uită la televizor. Ea a fost înștiințată că o să găzduiască doi prieteni ai fiului său și, ca atare, te așteaptă.

— O.K., am aprobat eu. Pînă aici este bine.

Apoi Michael mi-a înmînat cheia de la intrare și ne-am urat noapte bună.

Ușa de lîngă dormitor dădea într-o sufragerie spațioasă, confortabilă. Am intrat, am aprins soba electrică și m-am așezat să urmăresc emisiunea de la televizor. Evadarea figura încă în știrile de actualitate. Erau prezentate fotografii ale mașinii și se anunța că Scotland Yard-ul cunoștea identitatea proprietarului, dar încă nu era pregătit să-i divulge numele. Se credea că este un irlandez de treizeci și doi de ani.

Am auzit pași pe scări și după cîtva timp își făcu apariția o doamnă în vîrstă de aproximativ șaptezeci de ani. Era înaltă, uscățivă și îmbrăcată toată în negru. M-am ridicat.

— Bună seara, doamnă.

— Bună seara, răspunse ea cu o voce slabă, dar cultivată. A sosit o nouă persoană?

— Sosește mîine.

— Bine. Cred că ați reușit să vă familiarizați oarecum cu apartamentul.

— În mare parte, da.

— Atunci vă las și vă spun noapte bună.

— Noapte bună, doamnă.

[illegible] m-am învățat să servesc micul [illegible] două ouă fierte. Mai tîrziu [illegible]. Știam că toți polițiștii [illegible] cina mea. Dar ea nu le p[illegible]

folosi prea mult, căci era foarte [illegible] capitul sederii mele la Wetmwood Scrub. Pe prima pagină a tuturor ziarelor se afla fotografia mea [illegible] amănunte despre acest dezvăl urmărit. Citindu-mi portretul, mi-am mirat că de astă dată era în elemente particulare. El se putea tot atît de bine potrivi și altor persoane.

Seara au venit [illegible] Michael și Anne, și împreună am privit la televizor. De data aceasta, la buletinul de știri se arăta, printre altele, că doi ofițeri superiori de la Secția specială a Scotland Yard-ului [illegible] s-o viziteze pe mama irlandezului urmărit, originar din Limerick. Se presupunea că evadatul se ascundea aci.

După buletinul de știri, Michael și Anne au plecat, iar Blake a rămas să se [illegible]

A doua zi dimineața, cu toate protestele lui Blake, care îmi spunea că este prea periculos, am fost nevoit — la rugămintea bătrînei doamne — să ies în oraș să-i fac cîteva cumpărături. Pe drum am trecut pe lîngă doi polițiști care stăteau la un colț de stradă, discutînd. Eram hotărît ce să fac dacă mi-ar fi [illegible] sibil de ascunzătoare. Dar n-a fost nevoie.

Întorcîndu-mă, l-am găsit pe Blake la fereastră, care scruta Cromwell Road, printr-o crăpătură de la jaluzele.

— Știi, e cam interesant, a spus el.

— Ce anume?

— Cînd eram la M.I.6, biroul meu se afla pe strada asta, nu prea departe de unde sîntem acum.

— Într-adevăr, foarte interesant, am aprobat eu. Probabil că toți sînt acum acolo, scărpinîndu-se în cap și întrebîndu-se unde ai putea fi, iar tu ești chiar pe aceeași afurisită de stradă cu ei.

În acest timp, la televizor se lansa un apel pentru martorii care ar putea să ajute poliția în investigațiile sale. Prezentatorul de pe ecran ținea în mîini un ghiveci de flori și o andrea de crosetat nr. 13, rugînd pe cei care le-ar fi vîndut exact înainte de evadare să se prezinte pentru relații. „Andrelele vor fi ușor de reamintit, stărui el. Au fost folo-

...ste vreo treizeci de astfel de andrele la confecționarea săr-
...ri, de fringhie și orice vînzător care a vîndut o cantitate a-
...de mare dealtă n-ar pul a să nu și reamintească ceva des-
...pre persoana ce-a cumpărat"

Era ora 23 cînd a sosit gazda noastră, un bărbat de vre, patruzeci de ani, înalt, slab și îmbrăcat foarte prost. Părul îi ajungea aproape pe umeri. In mînă ținea un trans-tor mare.

Blake și cu mine ne-am ridicat și l-am salutat

— Unde este Michael, întrebă, ignorînd salutul n...

Am înțeles imediat că sediul în care ne aflam urma ...fie, desigur, foarte trecător pentru noi.

— Pai, nu-i aici, i-am răspuns, este acasă.

— Mai bine îi telefonez. Puse radioul pe măsuța de ... se îndreptă către telefon. Apoi se opri și se ...tuarse către mine.

E greșit dacă dau telefon de aici?

...spus

— Foarte bine, voi folosi o cabină telefonică. Părăsi ca...

Fii bine, m-am adresat lui Blake, am impresia clară că nu sîntem prea bine veniți aici.

S-ar putea să ai dreptate, zise Blake, dar să așteptăm să vedem ce va urma

A doua zi ne-am trezit iar cu Michael și Anne, însoțiți ...

...

...

— Să presupunem, începu el, că m-aș duce la ambasadă și aș cere ajutor. Aș putea să le spun unde ești și i-am lăsa pe ei să te treacă granița.

— Ar fi extrem de periculos, replică Blake. Secția specială te-ar pune imediat sub urmărire, chiar dacă te-ai prezenta la ambasadă sub motivul că ai solicita să ți se acorde o viză de intrare în Uniunea Sovietică.

La acest punct m-am simțit obligat să intervin.

— Michael, din momentul cînd ai pune piciorul la Ambasada sovietică, întreaga afacere ar lua un aspect complet diferit. Am fi considerați automat suspecți, cu toate celelalte implicații.

Michael se uită la nume gîndilor.

— Da, cred că ai dreptate.

— Deocamdată, intervenî pentru a pune capăt disputei gazda noastră, mai puteți fi încă în siguranță aici trei sau [illegible] e mai poate face.

Acestea fiind zise, ne-am luat la revedere și am căzut [illegible] Michael și Anne plecară. Era deja ora două noaptea.

A doua zi, luni 31 octombrie, Camera Comunelor a dez[illegible] ne. Dar domnul Jenkins avea o asemenea poziție, încît nu numai că nu s-a luat nici o măsură împotriva lui, dar s-au [illegible] [illegible] [illegible]

— Vreți să spuneți, se bîlbîi el, că s ar simți obligata să vorbească cu psihanalistul dumneavoastră despre noi?

— I-a și vorbit deja, răspunse el cu același calm de mai înainte.

Am simțit cu toții că ne îngheață sîngele în vine. Gura lui Blake se deschise larg, dar nu putu scoate nici un sunet. Stăpîna casei, care era și ea de față, palidă și sfîrșită, stătea aproape de soțul ei și da din cap în semn de confirmare. Blake se întoarse spre ea cu un amestec de confuzie și lipsă de încredere pe față.

— Așadar, psihanalistul... dumneavoastră... ă... știe că sîntem în casa asta, se bîlbîi el iar.

— Nu tocmai exact, replică femeia. Numele dumneavoastră nu i l-am spus. I-am mărturisit doar că sînt nervoasă, pentru că în casă la noi se ascund doi fugari, căutați de poliție. Asta-i tot.

În cameră se lăsă o liniște apăsătoare. Nimeni nu mișca, nimeni nu respira. Blake se holbă la ea cu ochii larg deschiși.

— Și... ce... ce-a zis... ă... psihanalistul dumneavoastră? întrebă el cutremurat.

— Oh, mi-a replicat că exagerez, răspunse ea parcă [illegible] prea tare pă[illegible] tea din ultima vreme despre acest spion, George Blake, care a evadat din închisoare. Apoi a conchis că mă voi debarasa curînd de acest gînd.

Tăcerea era semnificativă. Nimeni nu știa ce să spună. [illegible] nuri o hotărîre.

— Ei bine, bîlbîi el în cele din urmă, străduindu-se cu [illegible] ă plecăm cît mai [illegible] Road [illegible] Pat Porter, iar Michael și Anne la locuința lor.

Treceri frauduloase de frontieră

La data de 7 noiembrie, după-amiază, m-am mutat și eu la Pat Porter. Ziua mutării coincidea cu aniversarea nașterii lui Blake, așa că seara, pe la ora 19, a avut loc o mică petrecere, la care au participat Pat, Michael, Anne, Blake și, respectiv, eu.

S-a băut și s-a mîncat pe săturate, iar pe la ora 23 Michael și Anne au plecat.

În prima săptămînă petrecută la locuința lui Pat Porter n-am ieșit deloc din casă. Dar în cea de-a doua mi-am dus rufele la spălătoria din Hampstead High Street și m-am plimbat puțin și pe străzi. Peste tot se aflau afișe cu numele noastre, pe care scria cu caractere mari: URMĂRIȚI DE POLIȚIE.

Am aflat, de asemenea, că luase ființă o comisie de anchetă ce avea sarcina să studieze cauzele care au făcut posibile evadările din diverse închisori ale Angliei și să facă propuneri de prevenire a lor în viitor.

O sursă de amuzament era șuvoiul, cu fiecare zi ce trecea nemaipomenit mai mare, de „experți" care luau cuvîntul la televiziune și [illegible] nului George Blake. Oamenii preferă totdeauna un răspuns complicat unuia simplu, iar teoreticienii televiziunii nu constituiau o excepție. Unul dintre ei a spus că realizaserăm acțiunea cu ajutorul organizației I.R.A.[1] și că atît Blake cît și eu ne ascundeam pe undeva prin Irlanda cu sprijinul acesteia. Membrii I.R.A. ar fi făcut acest lucru pentru că erau antibritanici.

Către sfîrșitul celei de-a doua săptămîni a ședерii noastre la Pat Porter, mi-am făcut rost de un pașaport fals, pentru cazul cînd ar fi fost nevoie de un astfel de act. N-a fost greu de obținut. Fotografiile le-am făcut într-un atelier foto din Hampstead, unde mi-am dat numele de Kennedy, iar

[1] I.R.A. — Organizație naționalist-teroristă în Irlanda. (N.T.)

pașaportul mi-a fost înmînat într-o circiuma din Tottenham Court Road de către o persoană pe care o cunoscusem printr-un comunist, vecin de cabana mea din închisoare. În pașaport mă numeam James Richardson și eram cetățean britanic. Adresa era [illegible] Gardens, London, W 11.

După ce a examinat cu atenție pașaportul, Blake a spus:

— În calitatea mea de fost viceconsul britanic care eliberea astfel de documente, pot să te asigur că este o treabă excelentă.

Cînd Pat era plecat la serviciu, aveam din timp în timp un număr de vizitatori — simbăta trebuia să fie plătit lăptarul, iar uneori cîte un vecin suna ca să ceară ceva — și [illegible] deschidem ușa. Dar, totdeauna am luat măsuri de precauție. Blake intra în camera sa și încuia ușa. Avea geamul gata deschis, ca să sară în grădina din spatele casei, de unde putea da în strada alăturată. Desigur că dacă Secția specială ar fi suspectat apartamentul nostru, întreaga zonă ar fi fost înconjurată, dar noi simțeam totuși că trebuia să luăm un minimum de măsuri de precauție.

Într-o zi am avut însă un vizitator care nu era chiar așa de nepericulos ca ceilalți: un funcționar de la compania care închiria apartamente. Am fost nevoit să-l invit înăuntru. Venea să facă o mică verificare asupra camerelor închiriate. În timp ce el era în bucătărie, am ciocănit ușor în ușa lui Blake. O ușă de dormitor încuiată pe dinăuntru putea părea suspectă. I-am șoptit lui Blake cine era individul.

— Stai cu spatele și fă-te că-ți aranjezi patul, i-am sugerat eu.

Tipul a ieșit din bucătărie și a aruncat o privire prin sufragerie. S-a uitat apoi la Blake, care se aplecase să strîngă păturile de pe pat, după care, întorcîndu-se spre mine, a spus:

— Totul pare în regulă. Dacă aveți vreo plîngere, vă rog să luați legătura cu mine.

— Da, o să iau legătura.

L-am condus pînă la ușă și l-am urmărit cu privirea cum cobora pe o potecă ce dădea în stradă.

Blake se relaxase puțin.

— Mă întreb dacă într-adevăr este ceea ce a zis el, reflectă Blake gînditor.

— Mi-a arătat legitimația, l-am reamintit eu.

— Asta nu înseamnă nimic, replică Blake cu autoritate. Secția specială are o secție întreagă de asigurare a legitimații la Scotland Yard. Ei pot să pozeze în orice: de la arhitectul orașului pînă la omul de la gaze. Nu uita că a trebuit să cunosc toate astea.

— Da, desigur că a trebuit să știi, am aprobat eu.

Dar n-a fost nevoie să ne îngrijorăm.

Altă dată, un polițist a urcat pe cărare și a dispărut prin ușa din față a blocului nostru. Dar, cu toate că Blake și cu mine l-am văzut venind, nici unul n-a fost prea îngrijorat.

— N-avem de ce ne teme, am spus eu. E un simplu polițist în uniformă, care trece întîmplător pe aici. Dacă Scotland Yard-ul ar avea o cît de neînsemnată suspiciune că am fi aici, acest loc ar fi invadat din toate părțile de sute de oameni îmbrăcați civil și cu pistoale.

Blake dădu din cap în semn de aprobare. Am stat de veghe la geam și l-am văzut pe polițist reapărînd și coborînd poteca.

M-am întors spre Blake.

— Tipul ăsta nu va ști niciodată cît de aproape a fost astăzi de gradul de sergent.

Blake rise.

În timpul șederii noastre în Hampstead, Michael și Anne treceau la fiecare trei sau patru zile să cineze cu noi. Discutam despre fuga lui Blake în Uniunea Sovietică. El dorea mai degrabă să plece într-o țară neutră. Egiptul fiind alternativa lui favorită. Dar, cum fondurile noastre erau extrem de limitate, lui Blake nu-i rămînea altă posibilitate decît să treacă în Europa de est, și asta prin punctul cel mai apropiat posibil.

Existau două căi prin care Blake putea părăsi Anglia. Putea călători deschis, cu un pașaport fals, sau putea părăsi țara ascuns într-un vehicul. Am chibzuit îndelung asupra avantajelor și dezavantajelor ambelor metode.

— După părerea mea, am spus eu, dacă George călătorește în mod deschis nu realizăm nimic; oricît de bine ar fi deghizat, trebuie să dea ochii cu oficialii pentru emigrări de la fiecare frontieră. Dacă călătorește ascuns într-un vehicul, nu va avea de-a face cu nimeni, afară de cazul cînd vehiculul însuși ar deveni suspect.

Pînă la urmă ne-am hotărît că cea mai bună cale o oferea totuși fuga ascuns într-o mașină. Dar cine avea să conducă mașina? M-am oferit eu, dar Michael s-a împotrivit cu hotărîre.

— Nu, Seán, nu sînt de acord, spuse el, întrucît, dacă ești cumva recunoscut, mașina va fi automat controlată în amănunțime.

— Eu zic că ideea ca Seán să conducă mașina nu este rea, interveni Pat, pentru că așa, plecînd împreună, împușcăm doi iepuri deodată.

— E adevărat, dar riscul ar fi prea mare, spuse Michael. I-am da Scotland Yard-ului șansa arestării celor mai căutați oameni din Anglia dintr-o singură lovitură.

— Atunci care ar fi soluția cea mai bună? întrebă Blake.

Michael tăcu o clipă, apoi spuse.

— Vehiculul trebuie condus de cineva care nu este căutat de poliție. Și acel cineva voi fi eu

— Vin și eu cu tine, stărui Anne. Așa o să pară mai puțin suspect.

— Îmi vine greu să accept oferta voastră, interveni Blake, sincer impresionat. Vă asumați un mare risc.

Michael ridică din umeri.

— N-avem ce face, conchise el, asta este cea mai bună alternativă.

În două săptămîni, Michael cumpără de undeva o mașină cu rulotă, care era dotată cu o mică bucătărie și un pat. Patul consta dintr-o tăblie de lemn prinsă în balamale peste un sertar de lemn înalt de aproximativ două picioare, lung de circa cinci picioare și jumătate și lat de vreo trei picioare, în care se păstrau pături și cearșafuri. Am luat din sertar totul, am despărțit în latură spațiul pentru Blake, am transformat sertarul într-un pat de lemn pe podea și am așternut un covoraș din spumă de cauciuc, ca să-i facem călătoria cît de cît confortabilă.

Am ales ca dată de plecare ziua de 17 decembrie 1966 și am convenit ca mașina cu rulotă să meargă de la Dover la Ostend, iar de aici, prin Belgia, spre granița Germaniei federale cu Germania de est. Blake urma să fie lăsat la marginea Berlinului, pe teritoriul Germaniei democrate. După o ședere de o zi la Berlin, Michael și Anne trebuiau să se înapoieze pe aceeași rută în Anglia

Și plecarea mea a fost discutată. Pledasem în favoarea plecării în Irlanda, unde speram să obțin într-un fel sau altul [illegible] zilor, care n-ar fi întîrziat s-o facă. Mă gîndisem să susțin că infracțiunea comisă de mine se asemăna cu ajutorul dat unui membru al organizației I.R.A. să evadeze dintr-o închisoare.

Pe prietenii mei, această sugestie i-a alarmat. Ei au argumentat că întrucît Blake furnizase informații secrete unei țări comuniste, eu nu mă puteam aștepta la simpatie din partea unei Irlande catolice și dependente din punct de vedere economic de Marea Britanie. Astfel, am fost obligat să accept ideea plecării mele tot în Europa de est, dar numai pentru scurt timp.

— Deci, mă vei urma în Germania de est? întrebă Blake bucuros

— Da, te voi urma în mod sigur, am răspuns eu, și asta cît de curînd.

— Putem stabili o dată precisă, ca să le spun cînd vei veni să te aștepte?

— Da. Voi pleca de aici exact la două săptămîni după tine, mai precis, în ajunul Anului nou. Voi lua trenul care pleacă spre Paris la ora 20,30. Apoi voi zbura cu avionul de la aeroportul Orly spre Berlinul occidental unde voi petrece o noapte, iar de aci, la 2 ianuarie 1967, mai departe, prin punctul de control Charlie.

— Pare destul de ușor de realizat spuse Blake zîmbind. Înarmat cu un pașaport ca al tău, nu vei avea nici o greutate. Știu din experiența ta trecerea din Berlinul occidental în cel democrat nu-i o problemă. De altfel, conform Acordului de la Potsdam, orice persoană care are pașaportul uneia dintre națiunile ocupante poate circula nestingherită între cele două sectoare ale Berlinului.

In ziua stabilită am coborît în stradă și ne-am îndreptat spre mașina cu rulotă, care era parcată la douăzeci de iarzi depărtare de locuință. Am scrutat atenți împrejurimile. Nimeni. Michael s-a urcat la volan, Anne a luat loc lîngă el, iar Blake a intrat în ascunzătoarea pe care i-o pregătiserăm, nu însă înainte de a ne lua călduros la revedere, muți de durerea despărțirii.

Apoi mașina porni încet în josul străzii, dispărînd după un colț, în drumul ei spre Dover.

Pentru dimineața următoare, asta era într-o duminică, am pus ceasul să sune la ora 7.

— La ora 8 se transmite buletinul de știri, i-am spus eu lui Pat. Dacă sînt prinși la Dover, știrea va fi anunțată la această oră

Ne-am trezit la ora 7, iar la ora 8 ne-am aplecat nerăbdători asupra aparatului de radio cu tranzistori. Nu s-a spus nimic despre Blake.

— Puu! scoase Pat un oftat de ușurare. Pînă aici e bine.

— Da, am aprobat eu. S-ar părea că Blake continuă să aibă noroc

Toată ziua am ascultat fiecare buletin de știri, dar numele lui Blake n-a fost amintit. După știrile de la ora 18,

Pat a schițat un zîmbet fugar. Apoi am zîmbit și eu. Era prima oară cînd zîmbeam în acea zi.

— Dacă nici la ora 21 nu se comunică nimic suspect, înseamnă că au intrat cu bine în Germania democrată, a spus Pat, radiind de bucurie.

Nici seara nu s-a pomenit numele lui Blake.

— Cînd trebuie să treacă granița? am întrebat eu.

Pat se uită la ceas.

— Peste vreo oră, răspunse el, dar abia mîine dimineață o să știm dacă au ajuns la destinație.

Din nou am pus ceasul să ne trezească la ora 7, iar la 8 eram în jurul radioului. Numele lui Blake n-a fost citat.

— Se pare că au reușit, Seán, zise Pat, închizînd aparatul.

O clipă am căzut pe gînduri.

— Poate.

— Ce vrei să spui cu „poate"? Dacă s-ar fi întîmplat ceva, B.B.C.-ul ar fi aflat pînă acum.

— Afară doar de cazul în care Scotland Yard-ul în mod deliberat reține știrile cîteva ore, pentru a avea o șansă mai bună de verificare a prietenilor lui Michael.

La ora 8.30 Pat a plecat la serviciu, iar eu am rămas să ascult în continuare buletinele de știri. Pe la ora 18, Pat a năvălit pur și simplu în casă strigînd:

— Ura! Au reușit! A telefonat Michael din Berlin. Spune că mai stă acolo pînă miercuri, împreună cu Anne, pentru a nu trezi vreo suspiciune dacă se înapoiază prea repede, iar noi sînt la Londra.

— Ura! am strigat și eu ușurat, umplînd două pahare mari cu whisky din sticla adusă chiar atunci de Pat.

— Pentru izbînda noastră! toastă el, radiind de bucurie.

— Și pentru Michael și Anne! am completat eu toastul. Pentru acest cuplu extraordinar, pentru noi toți și pentru prietenia noastră!

Vineri dimineața, Michael i-a telefonat lui Pat că sosise deja la Londra și că plecase împreună cu Anne să-și

petrecea sărbătorile la țară. A doua zi după Crăciun au venit și ne-au povestit cum a decurs călătoria.

I-am întrebat:

— N-ați avut nici un necaz cu grănicerii sau cu vameșii?

— Nici unul, mi-a răspuns Michael. A fost ululător. Și-au aruncat doar o scurtă privire pe pașapoartele noastre și ne-au făcut semn cu mîna că putem pleca mai departe. Nu s-au obosit nici măcar să deschidă portiera mașinii și să se uite înăuntru. Am fi putut transporta nu unul, ci o duzină de evadați.

— Dar cum a fost în Germania de est? se interesă, la rîndul lui, Pat.

— Nici ei nu s-au uitat în mașină, deși ne așteptam ca aci să fim controlați serios. Desigur, nu ne-am fi temut dacă îl descopereau pe George, pentru că eram deja pe teritoriul unei țări socialiste. Dar nu s-au uitat în mașină. Am călătorit mai departe și l-am lăsat pe George pe autostradă, cam la o milă de un post de pază est-german, în afara Berlinului. George ne-a spus că nu se va preda germanilor democrați decît după ce va considera că noi am ajuns în oraș. Am stat cîteva zile în Berlin, apoi ne-am înapoiat.

După asta am început pregătirile și pentru plecarea mea.

Dar, înainte de a pleca, mai aveam de rezolvat o problemă destul de spinoasă.

În timpul cît am stat în Hampstead, expediasem regulat, în fiecare săptămînă, chiria pentru apartamentul meu din Highlever Road, explicîndu-i proprietăreset, în scurte [illegible] la care, chipurile, lucram. Scrisorile, firește, nu erau expe[illegible] din Hampstead.

Joi, Pat mă anunță că are intenția să se ducă în Highlever Road cîteva zile mai tîrziu după plecarea mea, ca să [illegible]. Era posibil ca poliția să fi dat [illegible] apartament [illegible] ultimelor două luni. Că nu f[illegible]

copierea publică, era de așteptat. Nu cumva expediase pe poștă în fiecare săptămînă poliția era [illegible] așteptîndu-mă să mă [illegible]. Ore întregi am încercat să-l conving pe Pat că este foarte periculos ce vrea să facă, dar fără folos. N-am putut înțelege de ce mă avea pe mine în [illegible] se ducă acolo. La urma urmei, nu era [illegible] merite a fi salvat. O mașină de scris, un magnetofon, două aparate de radio emisie-recepție — de care nici unul dintre noi nu mai avea nevoie vreodată — și cîteva cărți. Nimic pentru care să-și riște cineva libertatea. Și, desigur, nu s-ar sfîrși numai cu arestarea lui Pat. El ar risca libertatea a cel puțin trei oameni. Dar Pat era hotărît și nu renunța la ideea lui.

Mi-am amintit că odată spusese că nu i-ar păsa dacă ar sta pe banca acuzaților la Old Bailey, întrucît ar putea să arate autorităților exact ceea ce gîndește despre ele atunci cînd trimit la închisoare un om pentru patruzeci și doi de ani. Ceea ce m-a îngrijorat pe mine a fost această indiferență față de arestare și întemnițare. Dacă Pat era neclintit în hotărîrea sa de a se duce în Highlever Road, și eu eram la fel de hotărît să fac totul pentru a-l împiedica să ajungă acolo.

Vineri dimineața am pus una dintre fotografiile ce le aveam disponibile într-un plic și am luat-o în jos pe Hampstead High Street. În Willoughby Road am văzut doi băieți jucînd fotbal. Aveau un accent străin. L-am întrebat pe cel mai mare dacă ar fi atît de drăguț să ajute pe un străin, care nu știe bine englezește. Băiatul a spus că ar fi bucuros să mă ajute. Atunci am scos plicul din buzunar și i-am dictat ce doream să scrie pe spatele fotografiei: „Bourke, 28 Highlever Road, W.10". Apoi l-am rugat să scrie adresa pe [illegible] pentru prietenul [illegible] Hampstead [illegible] [illegible] [illegible]

M-am întors în apartament și mi-am făcut o cească de cafea. Acum hotărîrea lui Pat era practic scăpată din mîinile sale. Fără îndoială că, în mai puțin de douăzeci și patru de ore, Secția specială va invada Highlever Road. Natural, că exista posibilitatea ca Pat să nu creadă asta sau să nu vrea să creadă, iar poliția să păstreze descoperirea sa strict secretă atîta timp cît speră că mă vor prinde. După o vreme, necomunicîndu-se nimic despre Highlever Road, Pat ar putea, încă o dată, să înceapă să insiste că trebuie să se ducă acolo. Dar eu avusesem grijă și de asta. În loc să trimit mesajul direct la Scotland Yard, l-am expediat unui ziar din Fleet Street. În acest fel, poliția urma să fie presată permanent de către redacția ziarului, pentru a permite publicarea noilor „descoperiri". Odată întîmplat acest lucru, Pat n-ar mai avea nici un argument. Toate probele dovedeau numai amestecul meu în întreaga afacere. Insistasem ca toți cellalți să poarte mănuși cînd vizitau micul meu apartament. Și, ca o precauție finală, înainte de plecare ștersesem cu grijă întreaga cameră, pentru a înlătura eventualele urme.

Sîmbătă seara am avut altă masă de rămas bun, a doua în decurs de două săptămîni. Din nou vinul a curs în voie, iar noi am fost toți bine dispuși. Sfîrșitul aventurii se profila la orizont.

În ciuda stării noastre de bucurie, n-am pierdut ocazia să discutăm și despre consecințele unui eventual eșec. I-am asigurat că dacă aș fi arestat, n-ar avea de ce să se teamă. Nici unul dintre ei n-a pus la îndoială hotărîrea mea de a păstra tăcerea. Dar Michael și Pat mi-au exprimat teama că s-ar putea să n-am nici o posibilitate de alegere în această chestiune.

— Cu siguranță că vei fi bătut, Seán, spuse Michael. Fi sînt foarte familiarizat cu toată povestea asta. În acest caz, sînt în joc probabil multe reputații.

— Să nu mai vorbim de presiunea politică, adăugă Pat.

— Fi bine dimpotrivă, am răspuns eu. Ce s-ar întîmpla la noapte, noi tot am cîștigat. Blake este liber, dincolo de raza lor de acțiune, pentru totdeauna. Ei nu mai pot să ne ia acest cîștig înapoi.

A doua zi, era plecarea. Prieteni credincioși ca întotdeauna, Anne, Michael și Pat mă conduceau la gară. Pe drum, nu știu de ce, mă gîndeam la oamenii Secției speciale, care în acea clipă stăteau în întuneric pe Highlever Road, așteptîndu-mă în liniște să deschid ușa, cît și la cellalți, care scotoceau străzile învecinate în mașini înzestrate cu puternice aparate gonio. Și totul datorită unei „informații confidențiale" ce le-am dat-o eu. Ei puteau, desigur, să considere informația, ca și telefonul anonim cu numărul mașinii, ca fiind acte de răzbunare ale unui complice. Scrisul de mînă mizgălit de tînărul acela dădea greutate acestei supoziții: mulți infractori adulți scriu dezordonat, mizgălit; așa am descoperit-o în timpul celor doi ani în care am funcționat ca redactor al revistei Închisorii. Și poliția ar fi convinsă că nu sînt eu autorul, întrucît ar putea găsi o mulțime de probe ale scrisului meu la Wormwood Scrubs. „Sărmanii oameni, s-ar putea să stea acolo să mă aștepte săptămîni în șir", am cugetat eu.

Am ajuns la gara Victoria, de unde urma să iau trenul spre Paris.

Am considerat că nu era prudent ca prietenii să vină cu mine pînă pe peron. De aceea, ne-am oprit la o oarecare depărtare, ca să ne luăm rămas bun.

— Mîine aștept telefonul tău de la Paris, Seán, a spus Michael, ținîndu-mi mîna între ale sale.

— Fii fără grijă, am să-ți telefonez, Michael, și-ți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine.

Apoi, întorcîndu-mă către Pat și Anne, pe care i-am sărutat pe amîndoi obrajii, am adăugat:

— Și vouă vă mulțumesc, dragi prieteni. Dacă vreți să fiți sigur că am plecat așteptați aici pînă mă veți vedea că urc în tren.

— Vom aștepta, au răspuns ei în cor.

M-am îndreptat spre intrarea pe peron. La cîţiva iarzi, spre stînga, stătea un om deşirat şi subţire, în spatele unui birou înalt şi îngust.

— Scuzaţi-mă, domnule. Pot să văd, vă rog, paşaportul dumneavoastră?

— O, da, desigur, am bolborosit eu distrat.

Am băgat mîna în buzunarul din interior al hainei şi am scos paşaportul pe care l-am înmînat zîmbind. L-a răsfoit încet, examinînd fiecare pagină. Fotografia părea că-l interesează cel mai puţin.

— Vă mulţumesc, spuse el închizînd paşaportul şi restituindu-mi-l.

Puţin mai încolo era o tejghea joasă, cu trei vameşi. Mi-am pus sacul de voiaj jos.

— Aveţi ceva de declarat, domnule? mă întrebă primul dintre ei.

— Nimic, am răspuns eu zîmbind. Două cămăşi, o pereche de şosete şi o periuţă de dinţi.

Am început să deschei fermoarul sacului de voiaj.

— Oh, e-n regulă, domnule, zise omul.

— Cîţi bani aveţi la dv.?

— Doar cincizeci de lire.

Am băgat mîna după portofel, dar, din nou, mi-a spus să nu mă deranjez.

M-am mirat că nu se controlau bagajele, dar mi-am zis că poate vameşii erau psihologi cu experienţă şi puteau citi pe faţa omului dacă era vinovat cu ceva sau nu. Totuşi, cel de la biroul imigraţiei m-a surprins. Ca o chestiune de rutină trebuia să aibă o fotografie de-a mea pe biroul lui. Şi asta cu atît mai mult cu cît în ultima vreme, conform celor relatate de ziare, Secţia specială declarase război deschis falsificatorilor de paşapoarte.

A doua zi, pe la ora 9, mă aflam la Paris. Timp de cîteva ore am admirat unele monumente pariziene, după care am luat un taxi pînă la aeroportul Orly.

M-am dus la poştă şi i-am telefonat lui Michael că pînă la acea oră totul decursese în bune condiţiuni, apoi la ora 14 am decolat spre Berlin, unde am ajuns în jurul orei 17.

Atît la Orly, cît şi la Frankfurt, oficialităţile abia au aruncat o privire asupra paşaportului meu. De la aeroportul din Berlin am luat un taxi pînă la Zoo Hotel, de pe Kurfürstendamm. Portarul vorbea englezeşte. Am început să-l întreb, chipurile, întîmplător, despre procedura trecerii în sectorul răsăritean. M-am dat drept un turist avid să văd cît mai multe în timpul şederii mele în Germania. Mi-a dat indicaţii preţioase asupra modului cum să ajung la punctul de control Charlie.

Am servit cina pe veranda acoperită cu sticlă a hotelului, urmărind cetăţenii care treceau prin faţa mea.

Mai tîrziu mi-am făcut drum spre punctul de control Charlie. Era foarte frig, iar eu eram îmbrăcat destul de subţire. Oamenii purtau paltoane şi căciuli de blană. La vreo cincizeci de iarzi de punctul de control m-am oprit să văd în ce fel s-ar putea trece cel mai bine. Zona era puternic luminată. Doi soldaţi americani stăteau destul de departe de linia de demarcaţie. Cînd a venit o maşină cu doi pasageri să treacă în zona de est, am observat că americanii n-au făcut nici o încercare să le controleze documentele. De cealaltă parte însă, se afla o baracă lungă, unde fiecare trebuia să se oprească.

Deci, asta era. Trebuia să iau una dintre cele mai mari hotăriri din viaţa mea. Se isprăvise cu gluma şi cu jocul.

Ce mă aştepta dincolo de linia ce despărţea cele două lumi? Ce se întîmplase oare cu Blake? Aveam încă timp să mă răzgîndesc, dar parcă ceva mă îndemna să risc.

M-am înapoiat încet la hotel. Dar, în timp ce mergeam agale înapoi, ştiam deja că a doua zi aveam să trec acea frontieră.

ÎN LOC DE EPILOG

La Moscova, Seán Bourke este primit cu prietenie. În cinstea sosirii lui aci se organizează un turneu, cu care ocazie vizitează aproape întreaga Uniune Sovietică. I s-a oferit posibilitatea de a rămîne definitiv în această țară, indiferent de ideile sale politice și de modul cum privea regimul sovietic. Dar el a refuzat, spunînd că dorește să se întoarcă în Irlanda, chiar dacă va trebui să suporte o nouă condamnare. Această hotărîre o luase încă înainte de a părăsi ilegal Anglia cu ajutorul pașaportului fals, cînd a acceptat să treacă într-un stat socialist doar pentru cîteva luni de zile, oferind astfel prietenilor rămași la Londra posibilitatea ștergerii urmelor activității lor infracționale legate de evadare. Așadar, după o perioadă de aproape doi ani petrecuți în Uniunea Sovietică, la 22 octombrie 1968, Seán Bourke se întoarce definitiv în Irlanda.

În ce privește cartea, aceasta a fost scrisă la Moscova, în perioada martie-octombrie 1968, și a fost publicată după înapoierea lui în Irlanda.

O dată cu aceasta lua sfîrșit una dintre cele mai senzaționale operații de evadare cunoscute în istoria închisorilor engleze, operație încununată de un succes deplin.

CUPRINSUL

	Pag.
Prolog	5
Mă ajuți să evadez?	9
Ultimele zile petrecute în corpul „D"	13
Din nou în lume	15
Contact cu familia lui Blake	20
Legătura prin radio	26
Prietenul la nevoie se cunoaște	43
Libertate	58
Asasinii din Braybrook Street	67
Irlanda	75
Ultimele pregătiri	79
Evadarea	86
În postură de fugari	98
Treceri frauduloase de frontieră	111
În loc de epilog	125

Redactorul de carte: cpt. CONSTANTIN GADEA
Redactor literar: cpt. VASILE GHEORGHE
Corector: a. c. RADU STOIAN

Dată la cules: 06.05.71; *Bun de tipar:* 25.06.71. *Tiraj* 1200 ex., din care 1000 ex. hârtie semivelină și 200 ex. hârtie velină, *format* 16 61×86. *Lucrarea conține* 128 *pagini*

Încă din perioada de detenție, dar mai ales după aceea, Sean Bourke, împreună cu George Blake, punctează diverse persoane din rîndul deținuților cît și din afară pe care să le folosească în momentul oportun, observă atent sistemul de pază al închisorii și verigile sale slabe, studiază locurile și momentele cele mai propice realizării acțiunii, procură materialele necesare țineri legăturii dintre ei, se preocupă de găsirea unei ascunzători și a unor posibilități de fugă din țară în cazul în care evadarea reușea, pentru a nu fi prinși de organele polițienești etc.

Toate aceste măsuri, concepute și aplicate cu atenție și ingeniozitate, au făcut ca evadarea să reușească, iar ulterior atît George Blake cît și Sean Bourke să fugă peste granițe.